I WANT YOU

and
Severus
Snape

Chapter 1

Ders profesör Slughornun iksir dersiydi ve sınıfa tam bir karmaşa hakimdi. Ron ve Hermione arka sırada her zamanki gibi tartışıyorken Harry son zamanlarda hep yaptığı gibi Melez Prensin iksir kitabına gömülmüştü. Yine de dikkatini veremiyordu. Sınıf öylesine uğultulu ve Ron ile Hermione o kadar sesli tartışıyordu ki elinde ki kitaba odaklanması imkansızdı.

Içinden tek isteğinin bir parça sessizlik olduğunu geçirirken saniyesinde bu dileği gerçekleşti. Sınıf bir anda sessizliğe bürünmüştü ve Harry hızlı adımlar duydu. Bu Severus Snape'ti.

Herkes merakla siyahlı adamı süzerken o hiç bir şey yokmuş gibi öğretmen masasına geçip elini masaya dayadı ve yüksek olmamasına rağmen sessizlik sayesinde koca sınıfın her köşesinden duyulan derin sesiyle konuştu,

"Profesör Slughorn hasta olduğu için bu dersliğine dersinizi üstlenmek durumundayım. Dersinizin akışını bozmamak için bugün kitaplarınızda azda olsa değinilmiş bir iksir yapacağız. Gençleştirme iksiri. Herkes sayfa 178'i açsın. "

Sınıf sayfa hışırtılarıyla dolarken Severus Snape gözlerini her zamanki gibi rahatsız edici şekilde Harry'ye dikmişti. Profesör Slughornun dersinde en iyi öğrenci Harry'ydi ve bunu o anda sayfalarını çevirdiği kitaba borçluydu. Ancak bu derste o sene iyi olmasının başka bir nedeni daha varsa o da iksir profesörünün Severus Snape olmamasıydı.

Severus Snape sonunda bakışlarını Harry'nin üzerinden çekip malzemeleri anlatmaya başlayınca gözlüklü genç rahatladı ve iksirine odaklanarak bu dersi en çabuk şekilde atlatmayı umdu. Ve yine Melez Prensin talimatları sayesinde doğru yolda gibiydi.

Talimatlar doğrultusunda iksirin sarımtırak bir renkte olması gerekiyordu ve Harry'nin iksirinin rengi hafif ekşimsi de olsa sarıya dönmeye başlamıştı. Şimdi geriye koyulacak tek bir malzeme kalmıştı; porsuk balı.

Ancak melez prens bununla ilgili bir not düşmemişti ve bu oldukça tutarsız bir ölçüydü fakat Harry endişeye kapılmadı. Porsuk balını eğer çok koyarsa iksir gereğinden fazla gençleşmeye neden olacaktı ve az koyarsa da tam tersi şekilde işleyecekti.

Porsuk balını ekledikten sonra karıştırırken kazanın üzerine siyah bir gölge düştü. Severus Snape kazanına bakarken Harry iksiri neredeyse doğru yaptığına emindi.

"Hmm. " dedi siyahlı adam dudaklarını bükerek. "Hatırlıyorum da, Bay Potter, benim dersimdeyken iksirde bu kadar başarılı değildiniz. Porsuk balı fazla kaçmış olsa da gayet başarılı bir iksir. " bunları tiksintiyle söylemiş olmasa Harry Severus Snape'in onu övdüğünü sanabilirdi.

Ardından adamın kara gözleri Harry'nin iksir kitabına garip bir ilgiyle baktığında gözlüklü genç endişelendi. Severus Snape o notların bir başkasına ait olduğunu anlarsa kesinlikle rezil olurdu. Elini beceriksizce kitaba doğru savurup gizlemeye çalıştı.

Ancak o Harry Potter'dı. Şanssızlık göbek adıydı ve savurduğu kolu geniş cübbesinin kenarı kazanın kulbuna takıldı. Kaynar halde olan gençleştirme iksiri Severus Snape'in üzerine dökülürken bütün sınıf bu olaya yoğunlaşmış ve bazı kızlar ufak çığlıklar atmıştı.

Harry ise neye üzüleceğini bilmiyordu; Severus Snape'in kaynar iksirle haşladığına mı yoksa iksir siyahlı adamla beraber Harry'nin iksir kitabının da üzerine döküldüğüne mi?

*

Harry Dumbledore ile beraber revire gittiğinde yatakta ki Snape'in oldukça genç bir haliyle karşılaştı.

Dumbledore'un açıklamasına göre Harry iksirde porsuk balını fazla kaçırdığı için Severus Snape yirmi yıl civarı bir gençleşme yaşamıştı, dolayısıyla Harry'yle hemen hemen yaşıttı.

Ve artı olarak Severus Snape'i gerçekten haşlamıştı çünkü dökülen iksir kaynar haldeydi ve Madam Pomfrey Snape'in yanmış dersini düzeltirken siyahlı adamın genç halinin yüzünde 'ölmek istiyorum' ifadesi vardı. Üst kısmının çıplak olduğunu farketti Harry.

Harry'yi gördüğünde yüzü sinirle gerildi, ince dudakları düz bir çizgi halini aldı.

Dumbledore gergin havayı dağıtmak için gülerek konuştu, "Vay canına Severus, yirmi yıl önceki öğrenci halini hatırlıyorum da, bu kadar yakışıklı olduğunu fark etmemiştim. "

Dumbledore'un dediği şeyle Harry istemsizce genç Snape'e alıcı gözle bir baktı. Gerçekten hoş bir suratı vardı ve vücudu da hafif yapılıydı. Harry onun büyümüş halinin nasıl o kadar sevimsiz olduğunu anlayamadı. Şimdi yüzünde ki tüm o çizgiler ve sert ifade yoktu. Yüz hatları daha yumuşaktı.

"Ha-ha-ha, Dumbledore. " dedi genç Snape. Vücudu gençlesmis olsa da ruhu ve aklı hala aynıydı anlaşılan. "Tek istediğim buradan çıkıp bir panzehir yapabilmek. "

"Ah, bu etkileyici yüzünle bana her şeyi kabul ettirebilirsin, Severus.. " dedi Dumbledore. Hala işi şakaya vurmaktan geri durmuyor oluşuna karşın genç Snape göz devirdi ve ardından gözlerinde sinsi pırıltılarla konuştu,

"Madem istediğim her şeyi kabul ediyorsun, o halde şu an tek isteğim Harry Potter'ın okuldan atılması. Çabuk gerçekleşse çok iyi olur. "

Dumbledore bunu komik bulduğunu belirten bir kahkaha atsa da cevap vermedi.

Harry ise orada ne diyeceğini bilmeden huzursuzca dikiliyordu.

Sonunda Madam Pomfrey işini bitirdiğinde genç Severus Snape kendisine büyük gelen cübbesini üzerine geçirdi. Severus Snape'in ölü gibi bembeyaz teni Harry'nin bakış açısından çıktı

Dumbledore ve Severus Snape revirden çıkarken Harry de onların peşine takılarak -Dumbledore öyle istiyordu- Severus Snape'in özel iksir mahzenine inmişti.

Genç Snape'in neden bu kadar acele ettiğine anlam veremedi Harry. Kesinlikle bu hali daha iyiydi. Neden tekrar yaşlanmak için uğraşıyordu ki?

Severus Snape hızlıca malzemeleri çıkarırken Harry onu incelemekten kendini alamıyordu. Ona çok garip geliyordu Severus Snape'in genç halini canlı kanlı görmek.

Genç Snape oldukça fazla malzeme çıkarmıştı ki listeye baktığı kitaba tekrar bakınca kaşları çatıldı. Harry onun 'umarım vardır' dediğini zar zor duyarken genç Snape çevik bir şekilde merdivene hızlıca tırmanarak en üstte ki raflara ulaştı.

Kavanozlara koyulmuş pek çok malzemele içinden aradığı şeyi bulamayan Snape'in yüzünde bir endişe belirirken Harry şaşırdı. Severus Snape asla duygularını belli etmezdi.

"Ne oldu Severus? " dedi Dumbledore.

"Hiç Petitime çiçeği kalmamış. Onlardan birini en son Madam Maxime geldiğinde getirmişti ve kullanmışım. O çiçek sadece Fransa da yetişir ve yılda bir kez açar. Şu anda hiç mevsimi değil yani onlardan bir tane bulmamız şu anda neredeyse imkansız! "

"Gelecek hafta sonu Hogsmade gezisi var Severus. Hemen endişeye kapılma. Belki orada bulabilirsin? " dedi Dumbledore.

"Ama bugün pazartesi! " dedi Severus Snape.

"Bu da demek oluyor ki bir hafta ve birkaç gün beklemen gerek. Bence sorun değil Severus. Inan bana daha genç halime dönebilmek için birçok şey verebilirdim. Bu zamanlarının tadını çıkar. Bence eğlenceli olacak. " yaşlı adam kıkırdadı ve Harry'nin orada olduğunu yeni farketmiş gibi gözlüklü gence döndü. "Hem bu halinin mimarı Harry. Bu yüzden o da sana Hogsmade de yardımcı olabilir.. "

"Kendim halledebilirim Dumbledore. " dedi Snape apaçık bir nefretle Harry'ye bakarken.

"Harry'nin bir ceza almasını istediğini sanmıştım Severus. Bu uygun bir ceza. Itiraz istemiyorum. " diyerek giden yaşlı adamın arkasından bakakalan Harry genç Snape'in alev çıkaran gözlerini görünce oradan sıvıştı.

*

Bütün okul çalkalanıyordu. Severus Snape başına gelen felaketi düzeltmek için beklemek zorundaydı. Ancak bu sırada da görevini bırakmamış, derslere girmeye devam etmişti. On yedi yaşlarında göründüğü için bütün kızlar ağzlarının suyunu akıtsa da kimse tek bir laf etmeye cesaret edemiyordu. Yine bir karanlık sanatlar dersinde Severus Snape derin sesiyle yapmaları gereken büyünün inceliklerini anlatıyordu.

"Specialis Revelio bir nesnede kara büyü varsa tespit eder. Büyük bir odaklanma gerektirse de teknik olarak basit bir büyüdür. Şimdi önünüzde ki kara büyüyle büyülenmiş nesnelerin üzerinde asanızı gezdirdikten sonra orta kısmına bastırarak büyülü sözleri söylemeniz gerekiyor. Deneyin. "

Harry Severus Snape'in sadece vücudunun değil bazı başka şeylerin de gençleştiğini farketti. Sesi daha enerjikti. Eskisi gibi bıkkın tekdüze bir sesle anlatmıyordu.

Hermione büyüyü başarıyla tamamlandığında Harry ikinci kez deniyordu. Severus Snape'i düşünmesi odaklanmasina engel oluyordu. Üçüncü seferinde başardı. Ron ise hala deniyordu. Harry Hermionenin onun elini tutarak asasını doğru şekilde hareket ettirdikten sonra sözleri aynı anda söylediklerini duydu. Hala birbirlerine olan aşklarını farketmiyorlardi. Harry güldüğünde başının üzerine bir gölge düşmüştü. Genç Snape üzerinde ki kara büyüleri kaldırdığı kutuya dikkatle bakıyordu.

Gözlüklü genç küçükte olsa bir onaylama cümlesi bekledi ancak Snape ukala şekilde dudaklarını bükmüştü. "Eğer üzerinde ki büyüler gerçek olsaydı Potter, bir gözünü kaybetmiş olurdun. Büyü başarılı ancak tam olarak değil. Ustaca gizlenmiş eksiltme büyüsünü görmemişsin. Daha fazla odaklan. "

Ardından Ron ve Hermionenin büyülerini kontrol ederken Harry sinirle büyüyü tekrar denedi ve adam haklıydı. Gerçekten ustaca gizlenmiş eksiltme büyüsü eğer gerçek olsaydı Harry'nin deli göz Moody gibi yeni bir göz edinmesi gerekirdi.

Severus Snape tüm sınıfı kontrol edince tekrar tahtanın başına döndü. Üç metre parşömenlik

ödevleri tahtaya kendiliğinden yazılırken ofladı gözlüklü genç. Quidditch antrenmanı, tılsım ve biçim değiştirme ödevleri, Dumbledore ile dersleri yeterince yer kaplıyordu hayatında.

Ancak Severus Snape onun bu oflamasını duymuş ona ukalaca bir bakış daha göndermişti. Gerçek bir Slytherindi. Asilliği ve bakışları biçimli yüzüne eklenince Harry ondan yayılan garip etkiyi hissedebiliyordu. Ardından düşündüğü şeylerle yanaklarının kızardığını hissetti Harry.

Bir süredir ilgisi kızlardan çok erkeklere kayıyor gibiydi. Geçen senesinden beri Ginny den hoşlandığını sanmıştı ancak şimdi genç kız onun bakışlarına karşılık verirken eskisi gibi içi gıdıklanmıyordu. Aksine ilgisi sürekli erkeklere kayıyordu.

Quidditch antrenmanlarında soyunma odasında çok fazla kalmamaya özen gösteriyor, banyolar ortak olduğu için kimsenin olmadığı saatlerde gidiyordu. Aksi taktirde erkeklerin çıplak tenlerini incelemekten geri durmuyordu ve bu onu utandırıyordu. Kendine de daha fazla özen gösterir olmuştu. Sürekli vücudunu inceliyor, güzel giyinmeye ve kokmaya özen gösteriyordu. Tüm bu değişimler onu ürkütüyordu.

"Potter, beni duyuyorsan sınıfı artık terk et, aksi takdirde zor kullanacağım. " genç Severus'un hoş sesiyle düşüncelerinden sıyrıldı.

Sınıf boşalmıştı ve Severus Snape dibindeydi. Iki saattir aptal gibi kitaba bakarak dalıp gitmişti. Ron ve Hermione ve yanında yoktu. Ardından onların işi olduklarını söyleyip gittiklerini hatırladı.

Severus Snape hala dibindeyken duyduğu garip kokuyla kaşları çatıldı. Iksirlerle uğraşan bir insanın böyle kokması normaldi. Garip bitkilerin harmanlanmış kokusu Severus Snape'in hoş beyaz teniyle birleşince Harry'ye çok hoş gelmişti ve gözlüklü genç derin bir nefes almaktan geri duramamıştı.

"Sen..Ne yapıyorsun Potter?! Tanrı aşkına çık artık şu sınıftan. " Harry bir kez daha irkilerek toparlandı. Yanakları kızarırken kitaplarını toplayıp ayağa kalktı.

Kapıya yaklaştığında Severus Snape'e son bir kez bakmaktan kendini alıkoyamadı. Genç adam saçlarına daldırdığı eliyle başının etrafında ki siyah bulutu dağıtarak havalanmasına neden oldu. Harry kanının kaynadığını hissetti ve kendini sınıftan dışarı attı.

Severus Snape ise yaşanan garip andan dolayı huzursuzlanmıştı. Harry Potter başını kaldırıp yeşil gözleriyle ona baktığında karnında çok tanıdık duygular hissetmişti. Yıllar sonra bile onu yakan çok tanıdık duygular. Gözlüklü genç neden annesinin o güzel, parlak ve birer parça zümrüte benzeyen gözlerini almıştı ki?

Chapter 2

Hogsmade'de sıcak bir gündü. Hermione bir süredir tatillerini okulda geçirdiğinden Kaymak Birasını özlediğini söyleyerek Ron ve Harry'yi Üç Süpürge'ye çekiştirmişti ancak mekan öylesine doluydu ki içeri girmeleri bile mümkün değildi.

"Of.." diye soludu Hermione. "Canım çok çok çok çok fazla Kaymak Birası çekiyor ama.."

Ron onun bu tavrına güldü. Hermione'nin olgun tavrını bırakıp, çocukça davrandığı nadir anlardandı bu. Ve izlemeye değerdi.

Harry, "Domuz Kafasına gidelim o zaman. Hem Kaymak Birası vardır. Hemde orası Üç Süpürge'den daha serin. " dedi.

Ron ve Hermione bakıştı. Geçen sene, Domuz Kafasına ilk ve son kez gittiklerinde, Dumbledore'un ordusu için toplanmışlardı. Harry onların ne düşündüğünü sezebiliyordu.

"Pek sevimli bir yer olmadığını biliyorum ama gizli işler çevirmediğimiz sürece zararlı değildir, değil mi? Sadece Kaymak Birası içip biraz serinleyeceğiz. Zaten ceplerim o kadar çok şeker ve şaka malzemesiyle doldu ki aşağı çekiyor artık.. " diye sızlandı.

Bu aynı durumda olan Ron'u ikna etmiş, böylece Hermione de ikna olmuştu. Hogsmade'in çiçek tarhlarıyla bezeli yollarından biraz sola sapıp garip bir şekilde köyün kalanından daha serin ve daha cansız olan kısıma geldiler. Göz zevkine pek hitap etmeyen bar karşılarında duruyordu. Kapısının üzerine doldurulmuş bir domuz kafası asılıydı.

Sessizce içeri girmiş olsalar da birkaç taneden fazla baş onlara döndü. Harry içeri girer girmez ürpermişti ancak bunun serinlikten mi yoksa ortamın ürperticiliğinden mi olduğunu kestirememişti.

Kıyıda köşede ancak barmen tezgahına yakın bir masa bulup oturdular. Ron hızlıca Kaymak Biralarını sipariş ederken Harry, cebini doldurmuş şeker ve şaka malzemelerinin bir kısmını çıkardı çünkü cepleri o kadar doluydu ki rahatsızlık veriyordu.

"Son geldiğimizden beri pekte değişmiş sayılmaz, ha? " diye mırıldandı Hermione. Harry Kaymak Biraları gelirken etrafa şöyle bir göz attı.

Biraz değişmişti sanki. Son geldiklerinde çoğu insanın yüzü gözü kapalıydı, şimdiyse Harry bazı yüzler seçebiliyordu. Gözleri seçtiği son yüzle durakladı, Antonin Dolohov. Azkaban kaçağı, Ölüm Yiyen Antonin Dolohov ona bakıyordu.

Hermione de adamı farkedip çığlık atıyordu ki adam elini hızla savurdu. Gri bir büyü duvarlara çarptı ve Harry ve Dolohov dışında ki her şeyi flu bir görüntü kapladı. Harry bu büyüyü duymuştu. Mekanın içini doldurarak oradaki her şey için zamanı durduruyordu. Yapan büyücünün seçtiği nesne ve varlıklar hariç.

Harry'nin eli cübbesinin altından asasına kayarken bir saniyeliğine camdan dışarı baktı. Dışarıda zaman tüm hızıyla akıyordu, Harry camı kırarak kaçmayı düşündü ancak anında büyüye hapsolurdu çünkü kendi bedeni ve ölüm yiyeninkinin kapladığı alan dışında her zerre büyüyle kaplanmış-

"Lordum buna çok sevinecek, Potter! " Dolohov delice bir kahkaha attı. Harry onun çoğu eksik, geriye kalanlarında akıbetinin pek hayırlı görünmediği dişlerinin arasından küçük dilini görebilirdi.

"Şimdi.. üzerinde hangi laneti uygulasam? Seni sağ götürmem gerekiyor ancak bu sırada istediğim kadar zarar verebilirim, değil mi? " tekrar bir kahkaha. "Ah... Göğüs Dolduran Izdıraba ne dersin ? Nerevparidzi! "

Harry tam asasını çıkarmıştı ki, göğsünü vuran lanetle yere yapıştı. Aynı anda zaman donduran lanet kalkmıştı ancak Harry'nin umurunda olabilecek son şey bile değildi. Gerçekten de Göğsünü Dolduran Izdırap akciğerlerine dolan zehirli bir gaz gibi hissettiriyordu.

Kulakları duymuyor gözleri görmüyordu. Tek hissettiği acı, acı, acı ve daha fazla acıydı. Akciğerleri alev almıştı ancak yangın başka hiç bir yere sıçramıyor, göğüs kafesinin içinde gazdan daha somut bir hal alıyordu. Artık öyle ağırlaşmıştı ki, şimdi kesinlikle bir gazdan ibaret değildi. Akciğerlerine dolmuş bir sıvı gibiydi, yoğun bir asit gibi. Ne oluyorsa göğüs kafesinin içinde olup bitiyordu.

Acı oraya her zaman varmış gibi yerleşmiş, yakmaya devam ediyordu. Sanki Harry'yi en çok nerenin acıtacağını biliyor, oraya saldırıyordu. Bir süre sonra acı öyle büyük bir hal almıştı ki kelimeler kifayesizdi.

O anlarda hayatında ki tek gerçek acıydı. Acı, acı, acı ve daha fazla acı.

*

Severus Hogsmade'e Petitime bulmak ümidiyle gelmişti ancak hiçbir yerde yoktu. Harika! diye düşündü. Aptal, on altı yaşında, sorunlu bir beden sıkışıp kalmış olması onu delirtiyordu.

Kara gözleri odaksızca etrafta dolaşıyordu. Her yer öylesine cıvıl cıvıldı ki bu onun midesini bulandırıyordu. Yazı neşeyle karşılamış çiçekler her yerdeydi. Severus papatya ve zambak hariç her türlü çiçekten nefret ederdi. Tabi onları iksirler için kullanmıyorsa. Petitime'den nefret ediyordu mesela.

Adımları köyün kalanından daha ıssız ve Severusun ruh haline daha uygun olan Domuz Kafasına yöneldi. Hazır Hogsmade'e gelmişken biraz etrafı gözetleyip Yoldaşlık için faydalı bir şeyler bulurdu belki, bu köye boşu boşuna gelmiş olmazdı.

Ancak Domuz Kafasına vardığı an iç güdüleri tüm duyu organlarıyla uyumlu bir şekilde harekete geçmiş, kara gözleri barın flu camlarına kenetlenmişti.

Içeride ki her şey ama her şey Petrificus Totalus atılmış gibi hareketsizken sadece bir beden hareket ediyor, karşısında ki diğer bir bedene bir büyü fırlatıyordu.

Büyü adeta ağır çekimde hedef olan beden çarptı ve aynı zamanda barda ki zaman büyüsü kalktı. Böylece Severus büyüyü atanı ve vurduğu kişiyi görebilmişti.

Harry.. Potter..

*

Hermione zaman büyüsü kalkar kalkmaz yerdeki Harry'yi farketmiş, beyni her şeyi saniyeler içinde çözerken kendini arkadaşına süper etmişti. Bu hareketiyle Ölüm Yiyen'e tam açık hedef olmuştu ki bir ses kulaklarını doldurdu.

"Sectumsempra! "

Aynı anda Antonin Dolohov kanlar içinde yere devrilmiş, Hermione ne olduğunu anlamadan Harry kollarının arasından kayarak genç Severus Snape'in kollarına çıkmıştı.

Sonunda şoktan çıkan Ron hızla Hermione'nin yanına çöktü. Severus Snape ne yaptığını biliyor gibi görünmese Harry'yi onun elinden almak için atılmaya kararlıydı.

Severus soluk soluğa asasını Harry'nin göğsünde gezdirdi. Göğüs Dolduran Izdırap. Yapımı zor, zararı büyük olan laneti oracıkta tedavi etmesi mümkün değildi ancak bedeni kollarının arasında yatan gözlüklü genci Hogwarts'a yetiştirene kadar geç olurdu.

Hızlıca genci yere yatırdı, bu sırada başlarına toplanmış kalabalık umurunda değildi. Seherbazlar çağrılmış, artık bir ölü olan Dolohov götürülmüştü.

Severdi hızla gözlüklü gencin cübbesini ve göğsünü saran tüm kumaş parçalarını çıkardı. Beyaz göğsü çoktan sararmaya başlamış, derisi bozuk bir renge doğru yol almıştı.

Hızlı düşünmeliydi, Potter'ın göğsünü her an daha fazla işgal eden zehirli sıvı en sonunda kalbini sonsuza kadar durduracaktı. Sıvıyı akciğerlerinden düzgün bir şekilde çıkarmanın tek yolunun Muggle ilk yardımı olduğunu farkedince ne yaptığını ikinci kez düşünmeyip dudaklarını gencin aralanmış dudaklarına bastırarak üfledi.

Tüm gücüyle gencin nefesini paylaşırken rengi dönen göğüsten bir hırıltı koptu ve Severus hızla çekilip gencin göğsünde ki sıvıyı atmasına yardımcı oldu. Severus suni teneffüsü ikinci kez tekrarlayıp sıvının çoğunluğunu boşalttığında gencin nefesinin yerine geldiğini gördü ve hızla yarı çıplak bedeni kucakladı.

Aniden doğruldu ve genç bedeniyle kendisiyle hemen hemen aynı cüssede birini taşımıyor gibi kalabalığı yarıp bardan çıktı. Potter'ın arkadaşları da peşine takılmış, Hogsmade'deki herkes olaydan haberdar olurken diğer öğretmenler de geriye kalan tüm öğrencileri toplayıp hızla Hogwarts'a dönülmüştü.

*

Göğsünde keskin bir sızı, vücudunun çoğunluğunu kaplayan sıcak bir nemlilik vardı. Harry yattığı yerde terden sırılsıklam olmuş, bilincini toplamaya çalışırken nerede olduğunu bulmaya çalışıyordu.

Yatağında değildi, bulunduğu yer serin ve steril bir kokuya sahipti - bu kokuyu tanıyordu, Hastane Kanadında mıydı? - ve Harry başka bir takım kokular da alıyordu.

Biraz.. çikolata ve- ve garip baharatların birbirine karıştığı eşsiz bir koku.

Harry gözlerini açmaya çalıştı ancak her bir kirpiğinin ucunda bir ton vardı sanki. Vücudu uyuşmuş gibi hissediyordu. Derin bir nefes aldı ancak bu göğsünü acıtırken kısıkça inledi. Boğazı öylesine kurumuştu ki bu hareketi boğazında bir tahriş hissi yaratmıştı.

Yutkunmaya çalışırken gözlerini açmak için tekrar uğraştı. Bir yandan bilinci toparlanıyor, en son neler olduğunu hatırlamaya çalışıyordu.

Göğsünü acıtmamaya çalışarak derin bir nefes daha ald-

Hatırlıyordu! Domuz Kafasındaydı, Antonin Dolohov'u görmüş, lanetlenmişti. Göğsünde o anki acının bir hatırasını hissederken daha yüksek sesle inledi.

Aniden sağında hissettiği hareketlilikle mırıldandı, "Ah.. y-yardım.. "

"Tamam. " dedi derin bir ses. "Yorma kendini.."

Harry dudaklarına dayanan soğuk camı hissetti. Aynı soğukluktaki su duyularını açarken gözlerini açmak için tekrar uğraştı. Birisine söylemesi gerekiyordu, bir Ölüm Yiyen vardı, yakalanması gerekiyordu.

"Öl-ölüm.. yiyen.. yardım.." kelimeleri çıktı ağzında sadece.

"Tamam.." dedi derin ses. "Ölüm Yiyen yakalandı, Hogwarts'tasın. Yorma kendini.."

Harry bu sesi ilk seferinde tanıyamasa da ikinci seferinde tanıdı. Severus Snape'ti bu! Gözlerini tekrar açmaya zorladı. Hafif aralanmış, kirpiklerinin arasından beyaz bir ışık sızmıştı. Bundan sonrası biraz daha kolaydı. Gözleri biraz daha aralanırken beyaz ışığın şiddeti azalmış, yerini flu bir aydınlığa bırakmıştı.

"Göz..lük.." diyebildi. Bir an sonra gözlüğü burnunun üzerinde ki yerini almış, üzerine eğilmiş olan Severus Snape'in yüzünü netleştirmişti.

"P-profesör.." diyebildi. Konuşabilse arkadaşlarını soracaktı ancak Snape anlamış, anında cevaplamıştı,

"Iyiler. Uyanmanı bekliyorlar, onları çağıracağım ve Dumbledore'u. Asla ve asla kıpırdama. Pomfrey de birazda yanında olacak. "

Harry'nin görüş açısından hızla çıktı ve ardından Harry onun hızlı adım seslerini duydu. Snape'in hala genç bir halde olduğunu farketti.

Tabi ya! O Hogsmade gezisine Snape ile beraber gitmesi gerekiyordu, Petitime arayacaklardı! Harry bunu unutmuş, unutkanlığının bedeli de ağır olmuştu. Belki unutmasa bu halde olmayacaktı.

Ancak iyi haber, Dolohov yakalanmıştı.

Saniyeler sonra Harry'nin görüş açısına önce Ron'un kırmızı kafası, ardından Hermione'nin kabarık saçları girmişti. Bir an sonraysa bembeyaz Dumbledore.

"Harry! " dedi yaşlı adam. "Neyseki iyisin, şanslısın ki Severus tam zamanında oradaydı. Şu anda endişelenmeni gerektirecek bir şey yok, ama sanıyorum ki arkadaşlarınla konuşmak sana iyi gelecek. " ardından Harry'nin bakış açısından çıktı ve Harry onun şöyle söylediğini duydu, "Hadi Severus, bizde Poppy'yi biraz oyalayalım ki Harry arkadaşlarıyla konuşsun. " ardından adım sesleri uzaklaştı ve Hermione hızla konuşmaya başladı.

"Ah, Harry.. Iyisin! Öyle endişelendim ki, ölü gibiydin-"

Ron onu böldü, "Ancak sonunda ölen Dolohov oldu, Snape omu öldürdü- "

"Ron! " diye azarladı Hermione. "Snape olmasa ne olurdu bilmiyorum, Harry. Tam zamanında oradaydı, hayatını kurtardı. Madam Pomfrey bu lanetten hiçbir şey anlamadığı için sana günlerdir tamamıyle o baktı-"

Ron tekrar böldü, "Ve Dolohovu daha önce hiç görülmemiş bir şekilde öldürdü, adamın her yerinden kanlar fışkırdı- " derhal dışarı! "

Ron ve Hermione yaka paça kovulurken Madam Pomfrey şefkatle Harry'nin üzerine eğildi. "Ah, Bay Potter. Biraz çikolata yersen iyi olacak. Aslında pekte bilmiyorum çok, çok garip, tehlikeli bir lanet ama endişelenme. Profesör Snape sana öyle iyi baktı ki şu an da vücudunda lanetin 'l'si bile yok. "

Bu sırada siyahlara bürünmüş beden aniden kadının arkasında belirdi. Harry'yi incelercesine süzdükten sonra konuştu, "Evet biraz çikolata ve istirahat. Ancak hala akciğerlerin zayıf, Potter. Bir süre daha burada olacaksın gerekli iksirin tamamlanmasına az kaldı ondan sonra durumunu tekrar gözden geçirip seni taburcu edebiliriz. "

Geldiği gibi aniden kaybolduğunda Madam Pomfrey Harry'nin hafifçe doğrulmasına yardım etti. Ağzına büyük bir parça çikolata tıkıştırırken konuştu.

"Koskoca adam küçük çocuklara dönmüş, biraz komik. " dedi yaşlı kadın kikirdeyerek. Harry çikolatayı ağzında eritirken hiçte küçük görünmediğini düşündü çünkü hemen hemen Harry'yle aynı yaşlardaydı. Yine de bunu sesli söylemedi ve kadın devam etti, "Tabi senin yüzünden, Bay Potter. O burada öğrenciyken ben daha genç bir şifacıydım. O zamanlar da böyle yardımsever bir gençti. Aynı zamanda hem hastalara bakıp hem iksirleri yetiştirmeye çalıştığım zamanlar yardımcı olurdu. Gerçekten yeteneği de var, değil mi? Yani koskoca iksir profesörü oldu. Ancak insanları hep kendinden uzaklaştırıyor, sanki bilerek yapıyor bunu. "

Harry ikinci parça çikolatayı emerken Evet, diye düşündü. Gerçekten de insanları kendinden bilerek uzaklaştırıyor. Neden yapıyor ki bunu, kim yanlız kalmak için bu kadar uğraşır ki?

"Aman, " dedi Madam Pomfrey. "Burada oturmuş dedikodu yapıyorum, ayıp yani bana! " çikolatayı Harry'nin eline tutuşturdu. "Sen yemeye devam et Bay Potter, ben de şu Bayan Evangelina'ya bakayım. Sivilcelerini yok etmeye çalışırken yanlışlıkla canlandırmış. Gerçekten nasıl yaptı anlayamadım. Neyse ki McGonagall ve Flitwick bir uğrayıp baktı da bir iki fikrim oldu. "

Kadın söylene söylene uzaklaşırken Harry Snape'i düşünüyordu. Bir süredir onun hakkında ki düşünceleri farklıydı. Beşinci sınıfta Snape'in anılarını düşünselinde görmüş, babasının onu tartaklayan bir zorba olduğunu öğrenmişti. O zamandan beri nefreti soğumuş, içinde Snape'i anlamaya çalışan bir yan belirmişti.

Şimdiyse o yanı yine ayağa kalkmış anlamaya çalışıyordu. Severus Snape önce hayatını kurtarmış sonrada günlerce bakmıştı. Üstelik o iksir üzerine döküldüğünden beri Harry onu istemsizce izliyordu ve genç adam bazen durgunlaşıyor, uzaklara dalıyordu. Harry öyle zamanlarda Zihinfendi öğrenmiş olmayı istiyordu. Böylece onun düşüncelerini görebilirdi.

Bazen Snape bir şey yapıyor, içindeki nefret baş gösteriyordu ancak Harry onu akşam yemeği sırasında, öğretmenler masasında kitap okurken görüyor ve o zamanlar onu Snape olarak değil, değişik bir tablo olarak görüyordu. Nefreti uçuyor, yerine inceleme isteği geliyordu.

Çünkü kitap okurken Snape olduğundan da başka biri oluyordu sanki. Bazı yerlerde kaşları çatılıyor, bazen gözleri hızlı hızlı sayfanın üzerinde kayıyordu. Harry bir bakıyordu ki bir saniye önce başladığı sayfayı bitirmiş, diğer sayfayı çeviriyordu. Harry daha önce o kadar hızlı okuyanı görmemişti, Hermioneden bile hızlıydı.

Bazen kahvaltı sırasında elinde bir kitap oluyordu. Genç adam bir yandan asasını hafifçe oynatıp yiyecekleri ağzına uçuruyor bir anda hepsini ağzına tıkıp iki saat çiğnerken okumaya devam ediyordu.

Bir kere öyle dalmıştı ki çay okuduğu kitaba ve üzerine dökülmüştü. Snape kendini hiç umursamayıp kitabını kurtarırken Harry onun insan olmadığını düşünmüştü çünkü cin sihri sayesinde çayları hep sıcak kalıyordu ve Harry bir fincanı üzerine dökse ilk kendini kurtarırdı, kitabı değil.

Ders sırasında da bir farklıydı. Harry onun yıllarca Karanlık Sanatlara Karşı Savunmayı istediğini

biliyordu ve Snape o sene KSKS öğretmenleri olmuştu. Harry onun daha önce hiçbir dersi böyle şevkle anlattığını hatırlamıyordu. Iksir derslerinde tekdüze sesi sinirlendiği vakitler haricinde hiç değişmez, olanca monotonluğuyla Harry'yi sıkardı.

KSKS dersinde ise Snape bir lanet anlatırken o laneti resmen yaşıyor, bir büyü öğretirken aniden savaşın içine giriyor, o büyüyü nasıl farklı pozisyonlarda, hatta en imkansız anlarda kullanabileceklerini öğretiyordu. Öyle ki Snape dersi öğrencilere attığı nefret dolu bakışlar altında anlatmasa gayet verimli geçiyordu.

Harry şimdiye kadar bunu reddetmişti ancak doğruydu işte. Senenin başında en sevdiği dersten Snape yüzünden nefret edeceğine emindi anarak hayır, hala en sevdiği dersti ve Lupinin anlattığı dersler sayılmazsa diğer senelerden çok daha iyiydi.

Harry aniden başında hissettiği acıyla inledi. Voldemort çok, çok kızgındı. Dolohov'un öldüğünü öğrenmiş olmalıydı. Aniden endişenin tüm bedenini kapladığını hissetti, Dolohov'u Snape öldürmüştü. Harry alacağı cezayı hayal bile edemiyordu. Ölebilirdi!

Bunun için daha fazla endişelenecekti ancak alnında ki acının artmasıyla göğsü de sancılanmaya başlamış, aynı anda hissettiği iki büyük acıyla bir eli alnına diğeri göğsüne gitmişti.

Madam Pomfrey'i çağırmalıydı ancak değil sesini çıkarmak alnında ki elini orada zor tutuyordu. Bir saniye sonra bileğinden aşağı süzülen kan alnını da ıslatmış, gözlüklerine kadar akmıştı. Acı daha da büyüyüp oraya yerleşirken bayılmak için dua eder halde buldu kendini.

Tanrı ona acımış olmalıydı, kısa süre sonra bilinci kaydı.

"Ölümden bahsedip durmaz mısın, Ron! Moralini yerle bir ediyorsun! " diye payladı onu Hermione.

"Ben moralini daha da yükseltiyorum o adamın ölmesi iyi bir habe-"

Ancak bir ses her ikisinin de sesini bastırdı. "Hastayı rahat bırakın, bağırarak onu daha da beter edeceksiniz! Derhal,

Chapter 3

Severus, yatakta üst kısmı çıplak çocuğun ateşini her yarım saatte bir olduğu gibi kontrol ederken sararmış suratına baktı. Sadece bir gün önce Potter, aynı sedyede gözlerini açmaya çalışıyordu. Dün tam biraz iyi olduğunu düşünürlerken Severus Pomfrey'in çağrısıyla tekrar geldiğinde genci alnından hala sızmakta olan kanla beraber berbat halde bulmuştu.

Oysaki tüm laneti temizlediğine emindi, anlaşılan yanılmıştı. Tahminleri Potter'ın yara izinde büyük bir acı hissettiği ve bunun sinsice gizlenmekte olan laneti tetiklediği yönündeydi.

Okulun bitimine bu kadar az kala başlarına gelen olay kesinlikle lehlerine değildi. Şimdi çocuğun ne zaman uyanacağı meçhuldü ancak kapıya dayanan savaş ona süre tanıyacak gibi durmuyordu.

Severus çocuğun üzerinde ki battaniyeyi biraz daha açtı, gencin ateşi ne düşüyor, ne yükseliyordu ancak böyle devam etmesi pek iyi olmayacaktı.

Bu lanet olası laneti tanıyordu Severus. Tek bir çaresi vardı, o da olabildiğince erken davranmak ve akciğerlere dolan tüm laneti temizlemekti gerisi kurbanın gücüne bağlıydı ve bir önceki gün Potter güçlü olduğunu kanıtlamış, uyanmıştı. Şimdi neden uyanmıyordu?

Alnında çoğu zaman soluk duran o meşhur yara izi kıpkırmızıydı. Gencin karmakarışık saçları yara izini her ne kadar örtmeye çalışsa da o kendini bir şekilde belli ediyordu.

Severus'un aşina olduğu yüzdeki tek eksik gözlüklerdi, onlar da hemen yandaki komidinin üstündeydi işte. Birde gözleri kapalıydı göz kapakları yeşilleri örtüyordu. Severus Zambak'ın yeşil gözlerine ne kadar aşıksa, gözlüklü gencin yeşil gözlerinden o kadar nefret ediyordu.

Oysaki aynı yeşil gözlerdi bunlar; aynı şekilde parlıyor, güneşte kısılıp birer bademe dönüşüyor, korkunca aynı oranda açılıyor, gülerken aynı oranda kısılıyordu.

Severus o yeşil gözler hakkında en kapsamlı bilgiye sahip insan olabilirdi çünkü zümrütlerin ilk sahibi her ne kadar gitmiş olursa olsun mirası her gün Severusun gözlerinin önündeydi.

Kimsenin farketmediği o küçük anlar, yeşillere özlemle baktığını kimsenin görmediği o anlar nadir olsa da Severus aynı gözlere her gün tiksinti ve nefretin arkasına gizlenmiş duygularla bakıyordu. O Potter veledinden ne kadar nefret ederse etsin, yeşil gözlerden bir türlü vazgeçemiyordu.

Bu nefret ettiği genç neden babasının o kibirli ve dayanılmaz yüzüne sahipken, annesinin gözlerini almıştı ki? Severus yeterince acı çekmişti zaten, bu neden artık son bulmuyordu ki? Sadece son bulsun istiyordu.

Potter veledi yüzünden sıkışıp kaldığı 16 yaşındaki bedeni bile yaşlı hissetmesine engel olamıyordu. O kadar çok şey yaşamıştı ki..

"Ah.. Severus.." genç adam Dumbledore'un sesiyle sıçramadan hemen önce iki saattir dalgın dalgın Potter'ın kirpiklerini seyrettiğini farketti.

Dumbledore hafifçe gülümsedi ancak her zamanki neşeli gülüşlerinden değildi bu, endişe barındırıyordu. "Ona çok iyi bakıyorsun, Severus. Artık iyileşeceğini umuyorum.."

Severus huzursuzlukla gözlerini kaçırdı, "Ben o kadar emin değilim. Lanetin tek tedavisi erken ve doğru tedavidir. Erken davrandım evet ancak lanetin bir parçası çocuğun göğsünde kalmayı başarmış. Oraya yerleştikten sonra yapabileceğimiz tek şey tedaviye devam etmek ve ummak.

Uyanacağını.. ummak.. Bunun revirde zor olduğunu söylemeliyim. En tenha köşedeyiz fakat Potter'ın çok ciddi ve yoğun bir bakıma ihtiyaç var."

Dumbledore bir süre sessiz kaldı, ardından sorarcasına konuştu, "Yani.. ev tedavisi demek istiyorsun.. değil mi? "

"Evet, " dedi Severus. "Belki yoldaşlık-"

"Hayır. " dedi Dumbledore. "Issız ve tahmin edilemez bir yer olmalı. Voldemort bir tür karargaha sahip olduğumuzdan haberdar..." sustu ve düşünmeye devam etti.

Tekrar konuşmaya başladığında Severus dalgın dalgın Potter'ın gözlüğüyle oynamaya başlamıştı. "Voldemort seni de arıyor, Severus. Bunu biliyorsun.."

Severus gözlerini kaçırıp, gözlüğü yerine bırakırken onayladı. Yıllardır süren ikili ajanlığı Dolohov'u öldürmesiyle sona ermişti. Şimdi Severusta en az Dumbledore kadar öldürülmeye değerdi, Karanlık Lordun gözünde.

"Ben diyorum ki.." dedi Dumbledore tekrar Severusun dikkatini çekmeye çalışarak. "Senin evin.. Spinner's End, ikinizinde saklanması için uygun olabilir; Harry'nin tedavisi de orada, senin gözetiminde-"

"Hayır, " dedi Severus. "Ölüm Yiyenler orayı biliyor. "

"Elbette biliyorlar, " dedi Dumbledore. "Ve dün gece orayı havaya uçurmuş oldukları gerçeği de var-"

"Ne demek, havaya uçurumuş. " dedi Severus zehirli bir sesle. "Bunu bana şimdi mi söylüyorsun? "

"Sadece Ölüm Yiyenler öyle sanıyor Severus. Bunun olacağını ve o eve ihtiyacımız olacağını da biliyordum. Bu konu hakkında birkaç düzenleme yapmıştım. Evin teknik olarak havaya uçtu ancak pratikte hala yerinde. "

"Tanrı aşkına, nasıl teknik olarak havaya uçmuş ama yerinde?! " bu sefer sesi biraz fazla yükselmişti Severusun. Ancak Dumbledore buna alınmış gibi durmuyordu.

"Bir tılsım, benim icadım. Ölüm Yiyenler elbette evi havaya uçururken içinde beklemediler. Dışarıdan evin havaya uçtuğunu gördüler ancak içerisinde ev- "

"Sapasağlamdı. " dedi Severus düşünceleri sayesinde parlayan gözlerle. Dumbledore hafifçe kabardı.

"Bu durumda.. sanıyorum ki bu akşam orada olursunuz.. "

*

Severus belki aylardır uğramadığı evinde misafir odalarından birini hızlıca steril hale getirmiş, Potter'ı siyah çarşaflarla kaplı yatağa bırakarak gerekli iksirleri özenle dizmişti. Bu aptal çocuktan her ne kadar nefret etsede yardıma muhtaç olduğu sürece ona şefkatle yaklaşmaktan kendini alıkoyamıyordu.

Tabi sadece gözlüklü genç uyurken..

Evin geriye kalanını hızlıca temizlemek için çıkarken sanki yataktaki genç her an uyanabilirmiş

gibi sessiz olmuş, ardından bunun saçma olduğuna karar vererek kendiyle savaş halinde odadan çıkmıştı.

Işini bitirdiğinde çoktan ay en tepedeki yerini almıştı. Kendi odasında hızlıca üzerini değiştirdi ancak hala odalardan birinde ölü gibi yatan genci kontrol etse iyi olacaktı.

Yine ses çıkaramamaya çalışarak -bu çok saçmaydı ama umursamadı- gencin kaldığı odaya girdi.

Yatakta, sararmış yüzüyle öncekinden pekte farklı görünmüyordu. Severus yinede ona yaklaşıp üzerindeki örtüyü düzeltmiş, bir an sonra eli gencin hemen başucundaki gözlüğe uzanmıştı.

Harry Potter gözlüğü olmadan gerçekten garip görünüyordu. Sanki iki yuvarlak cam yüzüyle özdeşleşmişti. Severus onun gözlerini büyüye düzeltme imkanı varken neden gözlük taktığına anlam veremiyordu.

Gerçi o aptal babasıda inatla takmaya devam etmişti değil mi? Severus gözlüğü Doksi pisliğiyle kaplıymış gibi hızlıca yerine bıraktı. Ancak Potter'a tekrar baktığında -Severus buna anlam veremese de- siniri geçmiş, yeşil gözlerini açması için yanıp tutuşur hale gelmişti.

Sadece o yeşil gözleri görmek istiyordu. Bekledi ancak badem biçiminde ki gözler açılmadı. Gencin çıplak göğsü düzenli aralıklarla kalkıp inmese Severus onun öldüğünü düşünebilirdi.

Onun ölümünün düşüncesi neden kalbini sıkıştırmıştı ki aniden? O Potter'dı. Severus ona ihtiyacımız var diye avuttu kendini. Karanlık Lordu bir tek o yenebilir.

Geldiği gibi sessizce odadan çıkıp saniyeler sonra kendi yatak odasında yatağına çöktü. Ancak bir türlü uyku tutmadı. Gözlerini her kapadığında, göz kapaklarına yapışmış olan badem biçiminde yeşil gözler yüzünden tekrar gözlerini açmak zorunda kalıyordu.

Normalde yeşil gözleri görmek onu rahatlatırdı ancak bu seferki yeşil gözlerin kenarında bir tutam kızıl saç yerine etrafında birer çember oluşturmuş gözlükler vardı.

Şu Potter çabuk uyansa iyi olur diye düşünmeden edemedi.

*

Severus Malfoy Malikanesinin sınırları dışına çıktığında alelacele yüzünde ki gümüşi maskeyi çıkardı. Çok ağır geliyordu. Artık her şey ona çok ağır geliyordu. Koluna sürekli batan işareti, sürekli yüzünde taşıdığı bu maske ve günlük hayatta da kullandığı soyut maskeler.

Oysaki şimdiye kadar bunları göğüslemiş, her zaman dayanmıştı. Şimdiyse sadece vücudu değil ruhu da değişmişti sanki. Hepsi o Potter yüzündendi. Gözlüklü genç yüzünü gençleştirmiş olabilirdi ancak ruhunu yaşlandırıyordu.

Çok özlü iksirle Lucius'un kılığına girmiş, Voldemort'un kendisine olan öfkesine ilk elden tanık olmuştu. Lucius'un saçlarından almak zor değildi elbette..

Cisimlenme yasağının sınırlarından çıkınca vakit kaybetmeden Spinner's End'e cisimlendi. Aynı anda çok özlü iksirin etkisinden kurtulup eve girdi.

Tek istediği bu ağır cübbeden kurtulmak ve iyi bir banyo yapmaktı ancak ayakları onu dinlemeden misafir odasına doğru yol almış, içinde gereksiz bir merak duygusu uyanırken beyaz eli kapıya uzanmıştı.

Ses çıkarmamaya çalışarak açtı, bu saçan hareketi yüzünden kendini paylarken -nasıl olsa Potter

herhangi bir şeyi duyacak durumda değildi- yavaşça odanın içine süzüldü.

Karşılaşacağı görüntünün o sabahkiyle aynı olacağına emindi ancak hayır, Potter'ın günlerdir hareketsiz ve aynı pozisyonda uyuyan bedeni hafif bükülmüş, vücudunu ter kaplamıştı.

Severus hemen yatağın yanına ulaştı ve elini gencin alnına dayadı. Yanıyordu. Hızlıca bedenini battaniyeden kurtardı ve zorlansa da kucakladı. Neyseki banyo iki adım uzağındaydı. Genci seri ancak nazik bir şekilde küvete bıraktı ve asasını sallayıp önce çocuğun yanlız iç çamaşırıyla kalmasını sağladı, ardından çeşmeye dokundurup gencin vücut ısısı için en uygun sıcaklığı ayarladı.

Küvet dolarken kendi cübbesinden kurtuldu ve kollarını sıvayarak küvetin içinde kaymaya başlamış bedeni düzgünce oturttu.

Hala gencin vücut ısısıyla ilgilenirken Harry Potter ellerinin altında ateşi çıkmış bir bebek gibiydi. Hızlı bir duştan sonra genci büyük havlulardan birine sarıp sarmaladı.

Islak bedeni yatağa yatırıp iyice kuruladı ancak iç çamaşırının çıkması gerekiyordu. Derin bir nefes aldı. Bu içinde art niyet aranacak bir şey değildi, Potter'ın haberi bile olmayacaktı.

Zaten kendisi de gencin halka sergilemediği yerlere bakmaya meraklı değildi.

Hızlıca iç çamaşırını çekip çıkardı ve büyüyle yarattığı yenisini alelacele çocuğun bacaklarından geçirdi.

Saniyeler sonra genci tekrar yatağına yatırmış ancak üzerini açık bırakmıştı. Ateşi düşmeye yüz tutmuştu. Bunu büyüyle kısaca halledebilirdi ancak hala çocuğun kanında dolaşan iksirler yapımı epey zor ve hata kabul etmeyen türdendi. Gencin hala lanetli sayılan vücuduna yan etki yapabilirdi.

Dakikalar ince düşündüğü şeyi hatırladı, banyo yapmayı planlıyordu ancak bebek bakıcılığı işi buna izin vermeyecek gibiydi.

Çocuğun ateşini ara ara kontrol ederken bir yandan eli tekrar yuvarlak gözlüklere gidiyordu. Bu basit gözlükte ilgisini çeken ne vardı anlamıyordu ancak çözene kadar bırakmayacaktı.

Aptal gözlüğün sırrı ne olabilirdi ki?

*

Harry kendini kutuplara gitmişte terliyormuş gibi hissediyordu. Öyle üşüyor ancak aynı zamanda öyle terliyordu ki beyni odaklanma sorunu yaşıyordu. Neredeydi? En son neler olduğuna dair bir fikri yoktu. Sanki bir rüya görmüş ve bunu unutmuştu. Ancak önemli bir rüyaydı, hatırlaması gerekiyordu.

Vücudunu öyle kırık hissediyordu ki.. oysaki en son yaz aylarına girmişlerdi. Beden kendisini karın kışın ortasında dışarı tişörtle çıkmış gibi hissediyordu. Bir yandan terlerken diğer yandan buna anlam veremiyordu.

Gözlerini açılmaya zorladı ama kirpikleri büyülü bir yapıştırıcıyla yapıştırılmış gibiydi.

Kafasını toparlamak için derin bir nefes aldı fakat hemen ardından hissettiği kaburgalarının içinde esen sancı rüzgarıyla buna son verdi. Bu kesinlikle soğuk algınlığından çok daha fazlasıydı.

Ne olduğunu anlamıyor, idrak edemiyordu. Ağzını açmak istedi ancak öyle susamıştı ki sesi çıkmadı. Dudaklarını ıslatmaya çalıştı, tükürük bezleri işlevini yitirmiş gibiydi. Rondan su istemek

için tekrar ağzını açtı, sonucunda ağzından sadece sessiz bir inleme çıktı.

Yine de bu yanında bir hareketlenme olması için yeterliydi. Harry derin bir sesin, "Ne - Potter? " dediğini duydu, tanıdık geliyordu.

Harry tekrar konuşabilmek için yutkunmaya çalıştı, konuşmaya çalıştığında ise dudakları arasından bir tıslama çıkarabilmişti sadece.

"Su.." dedi derin ses. Saniyeler sonra Harry bir bardak suyu kana kana içti. Bu duyularının açılmasına yardımcı olmuştu. Tekrar gözlerini aralamaya uğraşınca biraz başarmıştı.

Üşümeye başlamıştı. "Soğuk.." dedi fısıltıyla. Bir battaniye üzerine çekilirken Harry sürtünen kumaşla büyük oranda çıplak olduğunu farketti ancak buna anlam veremiyordu. Hiçbir zaman çıplak yatamazdı, şimdi ne olmuştu da kendini çıplak buluyordu.

Üstelik fazlasıyla hastaydı ancak buna neden olacak bir hatıra yoktu zihninde, olsa da bulabilir miydi.. bilmiyordu Harry. O an zihnine erişimi kapalı gibiydi. Beyninde trampetler çalıyordu.

"Potter.." dedi ses. "Beni duyabiliyor musun? "

Harry onaylamak için ağzını açtı ancak çıkan tek ses boğazından yükselen bir fısıltıydı.

"Bunu evet olarak alıyorum, gözlerini açabiliyor musun? Nasıl hissettiğini de bilmek lazım, biraz daha su yardımcı olur mu? "

Harry sesi tanıyordu ancak bu tınıya yabancıydı. Sanki bu sese ait bir tını değildi, fazla.. yardımseverdi. Harry cevap olarak tekrar bir fısıltı çıkardı ve ikinci bardak suyu da bitirirken kendini sadece bir nebze daha iyi hissediyordu. Onun dışında hala deli gibi hasta hissediyordu.

"Potter.." dedi ses. "Uyanman gerekiyor. Bu kadar uyku iyi değil. "

Ancak Harry zaten uyanıktı, tanıdık ses bunu nasıl anlamamşıtı?

Harry bunu belli etmek istiyordu ancak tek hissettiği soğuktu. "S-soğuk.." dedi boğukça.

Yumuşak kumaş boynuna kadar çekilirken Harry sürtünmeyle neredeyse çıplak olduğunu farketti. Hala gözlerini açmaya çalışıyordu ancak beyninde ki trompetler ve göğsünde ki sancı izin vermiyordu.

Ses onun düşüncelerini anlamış gibi, "Seni.. giydireyim mi..?" dedi usulca. Harry sadece başını salladı, çıplak kalmak istemiyordu, soğuktu çok soğuktu ve beyninde trompetler çalıyordu. Göğsündeki acı çok az hafiflemişti.

Harry bacaklarına ve gövdesine bir şeyler geçirildiğini hissetti. Bu biraz daha iyiydi.

"Pekala.." dedi ses. "Ağrıların var mı? " Harry başını onaylar şekilde salladı, "Göğsünde mi daha fazla başında mı? " ikisi de acıyordu ancak Harry ağzını bile açamıyorken bunu nasıl söyleyecekti? Yerinde hafifçe kıvranıyordu, göğsü sancırken aynı zamanda beyni onu yakıyordu sanki.

"Hiç acı yok mu? " dedi ses. Harry "v-var. " diyebildi.

"Yani ikisi de acıyor? " Harry başını salladı.

Bir an sonra iğrenç tatlara sahip üç iksir boğazından aşağı boşaldı.

"Beş dakika da tesir edecektir, hareketsiz durmanı istiyorum. " dedi ses. Ancak bu acıyla Harry

hafif kıpırdamadan edemiyordu. Yine de uğraştı ve bir süre ter içinde zaman kavramını yitirirken başındaki trompetler sustu, göğsünde ki sıcak sancı rüzgarına rakip, serin bir rüzgar çıkmış, diğerini kovalıyordu sanki.

Harry'nin kıvranma hareketi sona ererken ses konuştu, "Biraz daha iyisin.. gözlerini açabilir misin? " biraz daha şu verirken devam etti. "Sesini hemen yorma, sadece gözlerini aç. " sesi fazla şefkatliydi, bu yüzden tanıdık ses Harry'ye bir yandan da yabancı geliyordu, onun kimin olduğunu öğrenmek istiyordu.

Gözlerini hafifçe araladı ancak tek gördüğü flu bir siyahlıktı. "G-göz..lük-" görüşü netleşirken ilk gördüğü genç bir suratttı. Harry onu tanıyordu, bu genç Severus Snape'ti!

Severus Snape derin bir nefes aldı, "Pekala, şimdi Dumbledore'a haber vermem gerek. " Harry'nin sağında kalan şömineye gittiğinde Harry etrafına göz attı. Burası Hogwarts değildi.

Hatırlamaya çalıştı. En son ne olmuştu? Kendini zorladı ancak trompetler gitmiş olsa da geride büyük zaiyat bırakmışlardı. Hatırla.. dedi kendine, hatır-

Hogsmade, Domuz Kafası, Antonin Dolohov, Ölüm Yiyen, Lanet, Acı, Kabus, Severus Snape hayatımı kurtardı, Ron Dolohov öldü diyor, Dumbledore, Madam Pomfrey.

Dışarıdan birbiriyle alakasız kelimeler ve öbekler Harry'nin zihin süzgecinden geçerken genç adam hatırladı.

Merlin, neler olmuştu öyle! Harry Hogsmade günü unuttuğu bir şeyi daha hatırladı. Severus Snape'in üzerine iksir döktüğü için onunla beraber Petitime araması gerekiyordu ancak o bunu unutmuş, arkadaşlarıyla gezmişti. Eğer unutmasaydı şu an bu halde olmazdı. Ama iyi yandan, bir ölüm yiyen ölmüştü, Snape onu öldürmüştü.

Hala sağ tarafında, kafasını şömineye sokmuş genç adama baktı. Ancak tek görebildiği onun.. arkasıydı. Gözlerini önüne çevirdi.

Severus Snape saniyeler önce çıplak vücudunu giydirmişti, Severus Snape kim bilir kaç gün ona hasta bakıcılığı yapmıştı; Severus Snape onun için bir Ölüm Yiyen öldürmüş, karanlık taraftaki görevini derinden sarsmıştı.

Severus Snape şömineden çıkıp Harry'ye baktı, "Dumbledore birazdan burada olur.."

Harry onun genç yüzüne sanki o Snape değilmiş gibi baktı. O.. fazla iyiydi, Harry'ye iyi davranıyordu.. Onun bakışlarından rahatsız olan Snape gözlerini kaçırdı ve sinir bozucu bir sessizlik oluştu.

Bartu sessizliği bozmak içi aklındaki soruyu sordu. "Dolohov'u öldürdüysen Voldemort- "

Snape tıslayarak sol kolunu tuttu ve, "Onun ismini anma.." diye inledi. "Şu sıralar çok sinirli.."

"Sinirli olsa hissederdim, " diye mırıldandı Harry.

"Içtiğin iksirin yan etkisi.. hissedemezsin, " kolunu ovalamaya başlamıştı. "Dolohov'u öldürdüğün için bir hainim artık. Karanlık Lord Dumbledore kadar değer biçti bana, ne şeref değil mi? " alaylı alaylı güldü ancak hala kolunu ovuyordu. Sanki istemsiz yapıyordu bunu.

"Yani artık.. tamamen aydınlık taraftasın..? " diye sordu Harry çekimser bir ifadeyle.

"Hayır, eğer bunun için mantıklı bir neden bulup Voldemort'a dinletebilirsem beni geri alacaktır.

Onun en yakın adamıyım, adamıydım. Ancak bu işi sonraya bıraksam iyi olacak, eğer bu sıralar karşısına çıkarsam gördüğü an öldürür beni. " hala kolunu ovuyordu, Harry sinir olmaya başlamıştı, Snape hala farkında değil gibiydi.

"Adamıydım.." diye mırıldandı Harry. "Sanki üzgün gibisin..iz. "

"Ya, ne demezsin. " dedi Snape. "Ağlayabilirim şu an.." hala ve hala kolunu ovalıyordu.

Harry dayanamayıp, "Şunu durdurur musun..uz..?" dedi, sesi çok hafif yükselmişti.

Snape ona aşağılayıcı bir bakış atıp kolunu bıraktı. "Emredersiniz, Harry Potter hazretleri. Unutmuşum, kıymetlimiz olduğunuz için her dediğinizin yerine getirilmesi gerekiyor. " hışımla odadan çıkarken bağırdı ve kapıyı çarptı.

Harry bir an pişman oldu, yanlız kalmak istemiyordu ancak onu geri çağırmadı. O kadar genç görünürken onu eski Severus Snape gibi görmek güçtü. Harry onunla bir yaşıtı gibi konuşacak oluyor.. hemen ardından vazgeçiyordu.

Garipti.. üstelik buna neden olanda kendisiydi. O iksiri dökmese bugün nasıl olurdu? Harry hangi günde olduklarını bile bilmiyordu, kaldı ki ihtimaller silsilesini takip edecekti..

Chapter 4

Severus daha sonra Harry'nin odasına sadece bir kez girmiş ve ona olabildiğince sebzeden ve proteinden oluşmuş kahvaltısını vermişti. O bitirdiğinde tepsi büyüyle gerisin geri mutfağa ışınlanmıştı zaten.

*

Severus kitaplarının içine gömülmüş, Potter veledinin onu sinirlendirdiğini unutmaya çalışırken bir ŞAK! sesi duyuldu. Dumbledore her zaman ki destursuzluğuyla odanın orta yerine cisimlenmişti (bu eve cisimlenme izni olan iki kişiden biriydi). Severusu elinde kitapla koltuğa yayılmış görünce kaşları çatıldı.

"Harry'nin yanında olman gerekmiyor mu? " diye sordu.

Severus sıkıntıyla oflayıp göz devirdi. "Mankafa Prens'in kendi kibrinde boğulmasına alışığım, Albus, fakat kendi evimde bana emir vermesi sinirlerime dokunuyor.."

Dumbledore dudaklarını hafif bükerek ona baktı ve gözlerinden bir parıltı geçti.

"Her neyse.." dedi kısa sessizliğinden sonra, "Harry nerede..?"

Severus homurdanarak kalktı. "Tabi.. gelde seni Mankafa Prens'e götüreyim, ben bu evde hizmetçiyim ya zaten. "

Dumbledore'un önünden adeta burnunun dikine giden adam yaşlı olanı gülümsetti. Genç olmak Severusu epey değiştirmişti çünkü değişen sadece bedeni değil, düşünceleriydi de. Elbette büyük bir kısmı değil ancak bazen, en olmadık zamanlarda, beden yaşına uygun tepkiler veriyor, çocukları andırıyordu.

Uzun saçlı genç adam bir kapıyı açıp pattadanak içeri daldı ancak bu hareketi yatakta ki genci korkutmuş, kapıya dönerken sıçramasına neden olmuştu. Severus Snape'i görünce yanaklarında nahoş bir pembelik oluştu -ve bu Dumbledore'un bir saniyeliğine hınzırca gülümsemesine neden oldu-

"Nasılsın, Harry? " diye sordu Dumbledore, Harry'nin yatağının ayak ucuna otururken.

"Ben.. ben iyiyim.." dedi genç adam. "Ağrılarım büyük oranda geçti ancak şimdi hafiften tekrar artmaya başlıyor gibi.. ani hareketlerde göğsüm biraz sancıyor. " odanın en uzak köşesinde ki uzun saçlı gence kaçamak bir bakış attı.

Dumbledore da aynını yapıp ardından Harry'ye gülümsedi. "Okul yılı bugün bitiyor. Arkadaşların Weasley ve Granger seni görmek istiyor ancak buraya getirmem doğru olur mu bilemedim. "

"Olmaz. " dedi Severus. "Evimde bir çok bilmişle bir aptal istemiyorum. " iğrenircesine söylediklerini yaşlı adam duymazdan gelince siniri tepesine tekrar tırmanmaya başladı.

Harry, tereddütle, "Ben.. Weasleyler de kalamaz mıyım? Yani orada da.. iyileşebilirim.. değil mi? "

Dumbledore gülümsedi, Snape alayla hıhlamıştı.

"Weasleyler... evleri bunun için pek uygun olmayacaktır Harry. " -Snape şimdi alaylı alaylı gülüyordu, Harry sinirlendiğini hissetti- "Profesör Snape karanlık lanetler konusunda geniş bir bilgi

dağarcığına sahip ve iksiri bir tek o yapabiliyor. Üstelik ikinizin de saklanma gerekliliği olduğundan burada olman senin için en uygunu. Gelmeden önce Bay Weasley'i sandığını toplamaya bırakmıştım. Yarım saat içinde eşyaların gelir ve eğer burada sıkılacağını düşünüyorsan can sıkıntını neyin geçireceğini söylemen yeterli.."

Harry tereddütle, "Şey.. sanırım sıkıntımı geçirecek tek şey süpürgem ama buna izin vermezsiniz sanıyorum. "

Dumbledore başını maalesef dercesine salladı. "Büyücü satrancı, patlamalı pişti gibi şeylerle eğlenemez misin? "

"En az iki kişi olmak gerek ve ben oynayacak artı bir kişi göremedim. " dedi Harry gözlerini Snape'e çevirmeye korkarak.

"Severus..?" dedi Dumbledore köşedeki genç adama dönerek.

"Hayır. " dedi Snape anında. "14 yaşında bir velet olduğumu sanıyorsan- "

"Aslında 16 yaşında bir velet olduğunu sanıyorum.." dedi Dumbledore nazikçe.

"Bende seni 150 yaşında falan sanıyordum ama şimdi anladım ki daha 12 yaşında falansın, 36 yaşında olduğumu bildiğin halde çocukça şakalar yapmaktan çekinmiyorsun. "

"O halde.." dedi Harry'ye dönerek. "Belki de arkadaşların buraya gelebilir. Büyüyle küçük bir oda ekleyebiliriz, Bayan Granger için elbette ve bu odada yeterince geniş, Bay Weasley-"

"Hayır! " dedi Severus hızla. "Merlin adına, Albus! Çocuğun birine zor katlanıyorum-" aynı anda Harry'yle göz göze gelerek sustu. Yeşil gözleri çok parlak ve.. kırgın bakıyordu..

Şu-lanet-olası-yeşil-gözler-lanet-olası-ama-aynı-zamanda-olağanüstü-güzel-olan.

Dumbledore bunu farkederek gizlice güldü ancak hemen ardından ona bakan Harry'ye dudak büzdü.

"Üzgünüm Harry, ancak anlaşılan her gülün bir dikeni var. Iyileşmen karşılığında sıkılman gerekecek.."

Harry sadece başını salladı.

Dumbledore yaşından beklenmeyecek kadar hızlı bir şekilde ayağa kalktı. "Eh o halde.. Allons-y!"

Ona anlamayarak bakan iki genci görünce, "Arada bir muggle dünyasına kaçıyorum, televizyon dedikleri kutu beni çok eğlendiriyorda.." sırıttı ve Harry'ye el salladıktan sonra cisimlendi.

O gider gitmez Severus Snape homurdanarak odadan çıktı. Harry'nin gerçekten de iyileşmesi karşılığında sıkılması gerekecekti..

Ancak Snape beş dakika sonra gerisin geri döndü ve Harry'ye iksirlerini içirdi. Sabahki şefkatli hareketleri yok olmuştu. Şimdi yine Severus Snape'ti, katı ve somurtkan..

O iğrenç tada sahip ikinci iksiri yuvarlarken sandığı aniden bir Şak! ve Tak! sesiyle Harry'nin yatağının ucunda belirdi.

Snape tekrar homurdandı ve üçüncü iksiri de içirdikten sonra, "Bu giysiler terletecek, üzerini değiş-"

Ancak Harry iksirin etkisiyle gözlerinde yıldızlar kayar, kulakları uğuldarken onu duymadı.

"Merlin adına, yine mi bana kalacak yani..? " oflayıp biraz yüksek sesle, "Şimdi üzerini değişmem gerek!" dedi.

Harry elini altındaki çarşafı sıkarak gözlerini yumarken onayladı. Başı dönüyor, yatak altından kayıyordu sanki. Içtiği iksirler kadar garibini daha önce görmemişti, her içtiğinde bir başka hissediyordu. Sabah böyle hissettirmemişti..

Snape'in homurdandığını zar zor duyarken tişörtü yukarı doğu çekildi, Harry kollarını kaldırdı. Onun yerini bir sıfır kollu alırken kalın pijama çıkmış, Harry oldukça utanmıştı ancak baş dönmesi ona baskın geldi, daha ince, kapri tarzı bir pijama bacaklarından geçmişti.

Bir el onu yatağa uzandırdı ve Snape sesini hafif yükselterek sordu, "Nasıl hissediyorsun, başın dönüyor-" Harry hızla başını salladı. "Peki el ve ayaklarında uyuş- " tekrar başını salladı. "Pekala bunlar olması gerekenler.. başka bir şey var mı? Başka bir şey hissediyor ve ya zorlanıyor musun? "

"Nefes.." dedi Harry, tüm karbondioksit akciğerlerinde sıkışıp kalmışken.

"Evet bununda olması gerekiyor ancak bunun için bir şey yapamam çünkü şu an ciğerlerine karışmak pek akıl karı olmaz.. "

Harry başını tamam anlamında salladı ve parmakları arasındaki çarşafı sıktı. Snape nazikçe alnındaki teri sildi. "Şimdi geçer.." diye mırıldandığını duydu Harry.

Snape'in sözü bunda en büyük etken olmuş gibi saniyeler içinde acı hafif hafif azaldı. Yine de Harry'nin üzerinde kalan yorgunluk hatrı sayılır cinstendi. Düşüp bayılacak gibi hissediyordu.

"Işte bu yüzden Weasley'lerde kalamazsın.." dedi Snape. Harry'nin üzerindeki battaniyeyi açtı ve serinlemesini sağladı. "Sakinliğe ve halini anlayacak birine ihtiyacın var.."

Harry uykuya dalmadan hemen önce, "Yani sana.." dediğini hatırlamayacaktı ancak Severus Snape hatırlayacaktı...

*

Beyaz, kemikleri haddinden fazla belli olan bir el havaya kalktı. Kendi eliydi. Karanlıkta, yere çökmüş ve sarılmış iki bedene uzanan bir asayı tutuyordu.

"Crucio! " kendi sesiydi, hemen ardından tiz bir kahkaha karanlıkta yankılanıyor, sarılmış bedenler ayrılarak yere düşüyor, acıyla kıvranmaya başlıyordu.

Kabarık saçlı bir kız, "Hayır! " diyordu, hala işkence lanetinin etkisinde. "Lütfen.."

Asa turuncu saçlı oğlana doğrulurken kız bağırıyordu, "Hayır! Onu bırak, lütfen! "

"Avada.." diyordu tüyler ürpertici bir ses. Kız kendini oğlanın üzerine atıyor ancak yetişemiyordu. "Kedavra!"

Yere cansız bir el düşüyordu. Ikiside ölürken genç kızın gözleri katilinin gözlerinde kalıyordu.

Harry nefes nefese uyandı. Ağlıyordu, hemde hıçkıra hıçkıra. Kabus olduğunu biliyordu. Gerçekle rüyayı ayırt edebiliyordu bu sefer. Ancak öyle gerçekçiydi ki.

Kapı aniden açıldı ve Snape içeri daldı. "Ne ol- Merlin! Yüreğim ağzıma geldi, Potter.."

Harry yanına gelen adamın Snape olmasını umursamadan beline sarıldı. "Onları öldürüyordu. Öldürüyordum! Onun gözünden görüyordum yine, Ron ile Hermione'yi öldürüyordum. " hıçkırdı.

Tüm bu rüyalar artık bitsin istiyordu. Sinirleri harap olmuştu. Acı çekiyordu. Her gün içten içe ölüyordu.. artık bitsin istiyordu..

Severus ne yapacağını bilemedi. Tereddütlü elleri çocuğun sırtına gitti ve hafifçe okşadı. Kendisine ne oluyor bilmiyordu. Yine bedeninin zihnini yendiği, kalbinin öne geçtiği anlardaydı. Genç olmak ona yaramıyordu, buzlaşmış kalbi kollarındaki çocuğun ateşinde eriyordu.

"Gerçek değil, Harry. Gerçek olmadığını biliyorsun. Kabusları tanırım. Sana onlar hakkımda bir sır vereyim mi? " fısıldadığında çocuğun ıslak yeşil gözleri kara deliklere çıktı. "Kabuslardan kaçarsan daha da büyürler, ama savaşırsan kaçan taraf onlar olur. "

"Nereden biliyorsun? " dedi Harry. "Benim gördüğüm kabusların birini bile görmedin, nasıl bilebilirsin ki? "

"Aynılarını görmesemde onlar kadar kötülerini gördüm. En kötü rüyaları sen görüyorsun sanıyorsun ama öyle değil işte. Herkes için bir 'en kötü' var. Ben arkadaşlarımı öldürmedim belki ama benim yüzümden solan bir çiçeğin kabusları yıllardır peşimi bırakmıyor. Ama onlarla savaşıyorum çünkü o solan çiçek bana hatırasını bıraktı. O hatıralar beni güçlü kılıyor. Bir amacım var ve onun peşinden gitmemi sağlıyor. "

"Patronus gibi.." diye fısıldadı Harry.

"Patronus gibi. " diye fısıldadı Severus. "Şimdi uyumaya devam etmen gerek. "

"Dönmek istemiyorum.." dedi Harry küçük bir çocuk gibi. "Ya tekrar görürsem? "

"Umarım görürsün. " dedi Severus. Harry, 'eski Snape geri döndü' diye düşünürken devam etti. "Böylece onunla nasıl savaşacağını öğrenebilirsin, aptal. Düşüncelerini duyabildiğimi unutma. Ve uyu.." Harry'yi gerisin geri yatağa itti ve odadan çıktı.

Harry üzerine tekrar düşen yorgunluk ve kabus görme korkusuyla kısa sürede uykuya daldı ancak bu sefer korkunç kabuslar yerine rüyalarını süsleyen kara delikler vardı, uyanınca hatırlamayacağı.

Bu sırada Severus odadan çıkar çıkmaz düşen omuzlarının ağırlığıyla kendisini odasına attı. Ondan nefret ettiğini düşünürken nasıl yeşil gözlerin onu itaat etmeye zorlandığını anlayamıyordu. Zümrütlerin yörüngesine girdiği an hissettiği çekim onu bozguna uğratıyor, yapmam dediği şeyleri yapmasına neden oluyordu. Bu çocuk zümrütten bir güneş gibiydi. Önce sıcaklığıyla yörüngesine çekiyor sonra yakıyordu.

Chapter 5

Uyandığında zaman kavramını yitirmiş olmanın farkındalığıyla pencereye baktı. Ancak perdeler öyle sıkı sıkıya çekilmişti ki güneş veya ay ışığına dair bir şeyler görmek mümkün değildi.

Susamış ve terlemişti, vücudundaki ağrı ve yorgunlukta biraz dinmiş gibiydi. Hani neredeyse, ciğerlerine sıkışmış ufak sancı olmasa, iyileştiğini söyleyecekti.

Oldukça yavaş bir şekilde kalkıp aynı yavaşlıkta sandığına ulaştı. Duş almadığı için kendini yapış yapış hissetse de bunu yapacak kadar mecali yoktu. Vücudundaki teri silmekle yetinerek yeni çıkardığı ince pijamaları giydi.

Gözleri odada daha önce farketmediği masaya takıldı. Oradaki su sayesinde susuzluğu dinerken tereddütle odadan çıktı. Snape'in evini kesinlikle tanımıyordu. Kendi kaldığı oda koridorun sonunda yer alıyordu, bu yüzden Harry koridor boyunca yürümeye başladı.

Ahşap döşeme ayakları altında gıcırdar ve onu üşütürken, keşke çıplak ayakla çıkmasaydım diye düşündü. Ancak odada ayakkabılarına yada herhangi bir ev terliğine dair iz görememişti. Koridorun başına gelirken evin korku filmlerinden çıkmış kadar karanlık olduğunu düşünüyordu ki sağındaki kapı aniden açıldı ve siyahlı bir beden ona doğru gelirken Harry çığlık atıp arkaya doğru sıçradı.

Neredeyse düşüyordu ki, artık yüzünü rahatlıkla seçebildiği Snape onu tutmuştu.

"Neden evin içinde hırsız günü dolaşıyorsun Potter..? " Harry'nin üstünü başını şöyle bir süzdü. "Bu kıyafetlerle üşüyeceksin. Evin geri kalanı senin kaldığın odadan soğuk. "

"Şey.." dedi Harry. "Zaten kaldığım oda fazla sıcak, çok terletiyor- "

"Ve seninde terlemen gerek, odana dön bende birazdan seni kontrol için-"

"Ama acıktım ve orada çok sıkılıyorum en azından evin içinde dolaşamaz mıyım? " dedi Harry onun sözünü keserek.

"Dediğim gibi, ev soğuk ve senin terlemen gerek. "

"Basit bir büyüyle çözülebilecek bir şey değil mi? Yani.. Meteorolojix Recanto bunun için var.."

"Sana laf anlatmak deveye hendek atlatmaktan daha zor değil mi? " diye ofladı Snape. "Mutfağa geç ve elini hiçbir şeye sürme.."

Harry, "Mutfak nere-" diye soracak oldu ama adam asasını sallarken,

"Aşağı in. " diye emir vererek onu susturdu.

Harry homurdanarak indi, bu sırada evin havası ılıklaşarak üşümesini kesmişti. Merdivenler bitince onu seksenlerden kalmış gibi görünen eski, ahşap eşyalar karşıladı. Hani tozlu olsalar Harry antika olduklarını söyleyebilirdi ancak oldukça temizdi. Böylece Snape'in oldukça titiz olduğu gözler önüne seriliyordu. Iksir derslerinde de böyleydi.

Snape'i düşünmekten vazgeçerek mutfağa bakındı. Içinde bir kapısı daha bulunan mutfak evin geri kalanından daha ferah ve bir nebze daha kendi zamanlarındandı. Tek tük muggle eşyaları da göze çarpıyordu. Köşede saklanmaya çalışırmış gibi duran bir buzdolabı, siyah oldukları için ilk bakışta

farkedilmeyen ocak ve fırın.

Harry mutfağın içindeki kapının nereye açıldığını merak ederek kulba uzandı ancak Snape'in mutfağa girmesiyle suçlu bir çocuk gibi anında ona dönmüştü. Bu ani dönüşüyle sancılanan göğsünü belli etmemeye çalıştı ancak bir saniye önce ona kızacakmış gibi kaşlarını çatmış Snape'in yüzü gevşemiş ve bundan vazgeçmişti. Sadece Harry acı çektiği için.. gözlüklü genç bunu düşünmemeye çalıştı. Severus Snape en olmadık zamanlarda zihnini okumak gibi bir alışkanlık edinmişti çünkü.

Snape hızlıca -ve fazla mugglevari bir şekilde- yemek hazırlamaya koyuldu ve bir sırada hala ayakta dikilen Harry'ye oturmasını söyledi. Harry en yakın sandalyeyi çekerek yemek masasının karşısına otururken onun neden büyü kullanmak yerine elle yemek yaptığını merak etti.

"Olabildiğince az büyü yapmaya çalışıyorum. Ölüm Yiyenler bakanlığa sızmaya başladı bile. Asaların her yaptığı Bakanlıkta kaydoluyor. Dumbledore bana kayıtsız bir asa getirene kadar böyle olacak. " dedi Snape hızlıca.

Bir an Harry'ye baktı, hemen sonra suçluluk duymuş gibi başını önüne eğip işine devam etti. Harry bunun şaşkınlığını attıktan sonra, "Zihnimi okumaktan vazgeçer misin? " dedi adamın ters bir tepki vermeyeceğini umarak.

"Elimde olan bir şey değil, bazen göz teması olsa bile zihnine erişemiyorum; bazense düşüncelerin zihnime mikrofonla fısıldanıyor sanki. Bunun lanetin etkilerinden biri olduğunu düşünüyorum; muhtemelen zihnini de etkiliyor. Dumbledore bunu araştırıyor. "

"Ama bu..' diye başladı ancak ne diyeceğini bilemeyerek sustu. Saniyeler sonra, "Peki Vold- " genç adam ona en tersinden kara bir bakış attı. "Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen ile zihinlerimiz arasındaki bağlantıyı nasıl etkiliyor bu? Artık onun hissettiklerini hissedemiyorum ama rüya.. görmeye devam ediyorum..?" Harry bir an en son kabus gördüğünde Snape'e sarıldığını ve adamın fazla canayakın davranışlarını hatırlayarak duraksadı. Hemen sonra bunu aklından kovdu. Ancak içinde Snape'in bunu da duyduğuna dair güçlü bir kuşku vardı.

"Karanlık Lord'un bunun farkında olduğunu sanmıyorum, " dedi Snape. "Zihinleriniz arasındaki bağ, hiçbir zaman en çok umursadığı şey olmadı. Bunun sana zarar verdiğini bildiği için, bu bağ onun açısından kötü bir şey değil. "

Harry, keşke benim gördüğüm gibi o da kabuslar görse, diye düşündü ancak Voldemort rüyasında arkadaşlarını, mesela Bellatrix'i öldürse buna Harry gibi ağlamazdı.

Harry'nin saçma düşünceleri aniden gelen baş dönmesi ve mide bulantısıyla kesildi. Odaklanamayan gözleri arkası dönük siyahlı bedeni seçmeye çalıştı. Hemen Harry'ye dönmesi gerekiyordu, gözlüklü genç kendini çok kötü hissediyordu. Yer ayaklarının altından kayıp gözlerinde siyah benekler belirirken daha fazla sandalyesinde duramadı ve vücudu üzerindeki hakimiyetini kaybederken bedeni yere düştü.

Bir an sonra hiçbir şey seçemeyen gözlerinin net gördüğü tek bir şey vardı, kara delikler.. Genç adamın bir şeyler söylediğini duyuyor, ancak anlamlandıramıyordu.

"Hayır. Lanet bilinç kazanıyor. Hayır, Harry! Gözlerini kapama! Harry! Hayır, hayır, hayır, onu zehirlemeye çalışıyor. Harry! "

*

Severus hızla kendini en yakın şömineye fırlatıp Dumbledore'a ulaşmaya çalıştı ancak adam

şöminesindeki çağrıyı almıyordu. Severus koşarak Harry'nin yanına geri döndü. Bunu nasıl farkedememişti..? Harry rahatça evin içinde dolanmaya ve onu sinir etmeye başlayınca iyileşmeye başladığını düşünmüştü ancak bu aslında fırtına öncesi sessizlikti. Bunu farkedememenin verdiği sancıyla asasını kapıp, Dumbledore'un uyarısına aldırmadan çocuğun göğsünde gezdirdi.

Durumu çok kötüydü. Aklında sürekli onu hastaneye götürme fikri dönüp duruyordu ancak St. Mungo'nun daha önce bu laneti incelemediğine emindi. Gencin baygın bedenini hızla odasına taşıdı ve aynı hızla bodrumdaki iksir laboratuvarına indi. Elinde bir sürü şişeyle geri çıktığında nefes nefeseydi ama bunu umursamadan iksirleri karıştırmaya Harry'nin çıplak göğsüne sürmeye başladı.

Umutsuzluk içini ölesiye sarmışken gözlerinin dolduğunu farketmiyordu bile. Laneti durdurmak için çocuğu zehirlemesi gerekiyordu.

Çocuğa bağlı yaşayarak onu zehirleyen laneti yenmenin tek çaresi çocuğu da zehirlemekti ancak çocuğa ciddi zarar verme, hatta onu öldürme olasılığı vardı işin içinde. Fakat yapmazsa çocuk yine ölecekti, hemde saatler içinde..

Ne yapacağını bilmiyordu. Iksire bulanmış ellerini umursamadan saçlarına çıkardı ve beyni hızla çalışırken düşündü. Her şeyin bir çaresi vardı değil mi? Her şeyin bir çaresi vardı. Lanet olsun, bunun da olmalıydı.

Koşar adımlarla kütüphanesine indi ve en gözde lanetleri barındıran kitaplarını indirmeye başladı. Gözleri hala yaşlı ve bulanıktı ancak kitapların yerini ezbere biliyordu. Birkaç kitapta Göğüs Dolduran Izdırap'tan bahsedildiğini biliyordu. Kitap sayfalarını hızlı hızlı karıştırdı.

Bir küfür savurdu. Lanetle ilgili yazılan tecrübelerin hepsinde, kurban ya ölmüş ya da ilk evresinde kurtarılmıştı. Harry ise çoktan üçüncü evrene varmak üzereydi.

Hızlı hızlı birkaç kitap daha indirirken, üzerinde kurumuş iksir kalıntılar olan elleri bir kitabın üzerinde durdu. Kalın, eski ve kıpkırmızı bir cilde sahip kitabın üzerindeki isim silikleşmiş geriye sadece kitabın üzerine dökülmüş gibi duran kan kalıntıları kalmıştı. Ileri Derece Kan Büyüleri.

Kitap yapılması en zor, çözülmesi en imkansız, bir insanın duyabileceği en korkunç büyüleri barındırıyordu. Severus yavaşça kapağını açtı. Ilk sayfada, Bu kitap ölüm içerir yazan silik bir yazı vardı.

Severus'un yüzü bir an aydınlandı. Çözümü biliyordu. Belki çok zordu, belki bu uğurda kendi canından bile olabilirdi ama çözümü biliyordu. Harry'yi kurtarabilirdi. Kendi kanı Harry'ye can verebilir, ona dayanma gücü sağlayabilirdi.

Parmakları hızlı hızlı sayfaları çevirdi ve Kan Bağıyla Ruh Bağlama bölümüne geldi. Bu, ruhunun Harry'ye bağlanması anlamına gelebilirdi. Eğer ölmezse, ruhunun bir parçası sürekli Harry'nin içinde yaşayacaktı. Harry'yle birlikte yaşayacak, zamanı geldiğinde onunla birlikte ölecekti.

Oldukça fedakarlık gerektiren bu büyüyü, sadece bir hafta önce kolaylıkla nefret ettiğini söylediği genç için yapacaktı.

Fark ettiği şeyle sarsıldı.. Harry için, Harry Potter için, ruhunu parçalamaya hazırdı. Bu hissi biliyordu, daha önce de başka yeşil gözler için aynısını yapacak kadar yoğun şeyler hissetmişti.

Yutkundu. Bunun anlamı açıktı. Harry Potter'ın onun için ne anlam ifade ettiği öyle açıktı ki, Severus yıllar sonra tekrar aynı nedenden nefessiz kaldığını hissetti. Her zaman aynı nedenden nefessiz kalmasının tek nedeni birer parça zümrüde benzeyen yeşil gözlerdi..

Chapter 6

Severusun, şöminesine gönderdiği acil yardım çağrısını alan Dumbledore hızla Spinner's End'e cisimlenmiş, yaşından beklenmeyecek bir hızla üst kat koridorunun sonuna koşmuştu.

Nefes nefese kapıyı açtığında hayal edemeyeceği türden bir manzarayla karşı karşıya kalmıştı. Hemen büyüyle genişlemiş yatağa koştu ve üzerindeki iki baygın bedene baktı.

Severusun kolu kan içindeydi, eli Harry'nin eline kenetlenmiş, ikisinin de bileklerini altın sarısı büyülü iplikler sararak birbirine bağlanmıştı. Severusun diğer elinin altında kalın, eski, kan kırmızısı bir kitap duruyordu...

"Merlin.." dedi yaşlı adam kitabı alırken. Düşündüğü şeydi. "Sen ne yaptın Severus.." bu bir soru değildi.

Asasını iki genç adamın üzerinde gezdirdi ve durumu idrak ettiği an elleri hızlı hızlı çalıştı, Severus'a getirdiği yedek asayı da diğer eline alarak iki elle bu iki genç adamı kurtarmak için her şeyi yapmaya başladı...

*

Tanıdık bir koku, elinde yumuşak bir el, hafif bir nefes alış veriş sesi ve her şeyi bozan, ağzına girmiş saçlar. O an görme duyusu hariç tüm duyuları çalışıyordu ancak gözlerinin üzerine tonlar inmişti sanki.

Boğazındaki kuruluk, bedenindeki ateş, başındaki ağrı, üzerindeki yorgunluk.. ve ona her şeyi unutturan koku, yumuşak ten, sakin nefes alış verişler..

Nerede, ne yaptığına dair fikri yoktu. Sadece temas halinde bulunduğu bedeni görmeye dair inanılmaz bir istek vardı içinde. Gözlerini açılmaya zorladı ancak bu başındaki ağrıyı şiddetlendirmekten başka bir işe yaramadı. Ağrılara alışık biri olarak bunu umursamadı ve kendi gözleriyle girdiği mücadeleyi kazandı. Kazanmıştı kazanmasına fakat bu ömründen on yıl götürmüştü sanki.

Ağzına girmiş saçlarını tükürdü ve yanındaki bedene döndü. Görüş açısında ki tek şey karmakarışık saçlardı.

Kendini Potter'ın kaldığı odada, onun yatağında, elleri kenetli halde bulacak kadar ne yaşamış olabilirdi ki? Ellerini ayırmaya çalıştı ancak hem elleri yapışmış gibi hissediyordu, hemde bu yapışıklıktan kurtaracak takati yoktu.

Tek yapabildiği bedenini saran merak, yorgunluk, sıcaklık ve heyecana boyun eğmekti.

.... HEYECAN ? !

Bu kelime son anılarının hızla beynine yüklenmesini sağlarken şaşkınlık her yanını sardı. Potter'ın hayatını kurtarmak için kendininkini vermeye hazır hale mi gelmişti yani.. üstelik bu işten sağ çıkamama ihtimali vardı..!

Ama nasıl olduysa işe yaramıştı, ikisi de hayattaydı. Sonra bir takım farklılıkları farketti. Hayır, bu birisi sayesinde ise yaramıştı.

Bir saniye sonra birisi düşüncelerini duymuş gibi kapı açıldı ve gülen yüzüyle Dumbledore belirdi.

"Severus.. bunu yaptığına inanamıyorum. Bu.. çok fedakarca, çok cesurca.. Bazen nasıl Gryffindor değilsin diye merak ediyorum. "

Severus yatakta oturur pozisyon alırken iğrentiyle yüzünü buruşturdu. "Merlin korusun.." dedi sadece. Dumbledore kıkırdadı.

Bir saniye sonra yaşlı adamın suratı sinsi bir gülüşle kıvrıldı, bir şeyler ima eden gözleri kısılarak kenarındaki kırışıklıkları ortaya çıkardı. "Severus.." dedi yaşlı adam. "Onun için kendini feda ettin..."

Severus hızla gözlerini kaçırdı. Bembeyaz yüzündeki renklilik bir lekeyi andırıyordu. "Bunun... o anlamda bir ilgisi yok.. sadece.. o büyücülük dünyasının tek umud-"

"Onu seviyorsun. " dedi Dumbledore.

Severus şok içinde ona bakarken nefesi boğazına tıkanıp onu boğmaya çalışıyordu sanki. Öksürüklerinin arasından, "Ne.. alakası.. var.." diye inledi.

"Ona aşıksın. " dedi Dumbledore Veritaserum yutmuş gibi.

"Böyle bir şey yok. " dedi Severus öksürüklerini dindirebildiğinde. "Bunu aklından çıkar! "

"Onun için yanıp tutuşuyorsun. " dedi yaşlı adam umursamadan.

"Sen.. bunamışsın..! Ne dediğini kulağın duyuyor mu senin?! " dedi iğrentiyle. Yatakta uyuyan gence baktı. Yüzündeki iğrenme ifadesini sürdürmek için çabalarken gözlerini geri çekti.

"Onun için deliriyorsun! " dedi Dumbledore yüzü gitgide kızarıp moraran gence. "Ona öyle bir tutuldun ki onun için ölümü göze aldın.. utanmana gerek yok, Severus. Aşk utanılacak bir şey değildir.."

"Ona. Aşık! DEĞILIM! " diye bağırdı Severus. Ancak hala uyuyan genç bunun üzerine korkarak ona sokuldu. Severus şok karışımıyla kucağına yaklaşan gence baktı.

"Onun tek sığınağı oldun, Severus. " diye fısıldadı Dumbledore. "Sana güvendiğini bile bilmeden güveniyor, sana sığındığını bilmeden sığınıyor. Kabuslar görürken bir anda sen zihnine giriyorsun ve o kabuslarını unutuyor. Ya sen? Onu gördükçe sinirlenmen gereken yerlerde yumuşuyorsun, kokusunu alınca, sesini duyunca rahatlıyorsun. Onu iyi gördüğün zaman seviniyor, kötü olunca üzülüyor, kendine kızıyorsun.. Ona öyle bir aşıksın ki, o kadar kör olmuşsun ki, onun sana olan hislerini- "

"O bana karşı bir şey hissetmiyor! " dedi Severus uyuyan genci rahatsız etmemeye çalışan fısıltılı bir bağırtıyla. "O. Asla. Bana karşı. Bir şey. Hissetmeyecek. " dedi tane tane. "Benden her zaman nefret edecek, her zaman. "

"Iddia'ya girelim mi? " dedi Dumbledore, onun aksine sakince.

"Kazanırsam bir daha böyle imalarda bulunmayacak ve bundan ona asla bahsetmeyeceksin! " dedi Severus hışımla.

"Ama ben kazanırsam.. Ona aşık olduğunu itiraf edeceksin. Uyandığı zaman ona sürekli gizlice Zihinfend yapacağız, eğer sana karşı bir şey hissediyorsa.. ilk itiraf eden sen olacaksın.." Dumbledore tehlikeli bir şekilde gülümsedi.

Severus daha da sinirlenirken, "Kabul! " dedi inatçı bir tavırla.

Iddiayı kazanacağına ve 'Potter'ın' ona aşık olmayacağına öyle emindi ki.. eğer kazanırsa kaybedeceğinin farkında değildi..

Chapter 7

Harry allak bullak olmuş hisleri ve çeşitli yerlerdeki ağrılarıyla bilincini kazanabildiğinde kolunda hissettiği sıkılıkla gözlerini açılmaya zorladı. Merlin.. onu tutan neyse kolunu mengene gibi sıkıştırmıştı.

Elini rastgele savurup gözlüklerini buldu. Sonunda gözleri açıldı ve yanında ki cisme döndü.

....Merlinin.. Sakalı..!

Bu bir rüya olmalıydı. Severus Snape yanında yatıyordu, yüzüstü yatmış, başı ona dönüktü. Bir eli yastığının altına girmiş diğeri Harry'nin kolunu tutmuştu. Bir bacağını karnına kadar çekmiş, garip bir pozisyonda uyuyordu. Çok güzel görünüyordu.

YN: BU GARIP UYKU POZISYONU BIZZAT ŞAHSIMA AIT OLMAKLA BERABER PATENTI ALINMIŞTIR. kısaca bende böyle yatıyorum, ama güzel falan görünmüyorum. işte.. herkes bir Severus Snape olamıyor..

Harry sarhoş olmuş gibi ağrıyan ve bulanıklaşmış bir zihne sahip kafasını iki yana salladı. Bu çok saçmaydı, daha yeni uyanmıştı, neler olduğundan bile haberi yoktu ve o Severus Snape'in ne kadar güzel bir yüze sahip olduğunu düşünüyordu.

Harry ilk defa yanlışlıkla yaptığı bir şeyin böyle güzel sonuçlar verdiğini görüyordu.

Kapı aniden açıldı ve Dumbledore içeri girdi. Harry anında soru sormak için ağzını açtı ancak Dumbledore konuşmasına izin vermeden,

"Soruların olacağını biliyorum Harry. Severus uyuyor mu? "

Harry evet anlamında başını salladı. "Profesör, o- "

"Neden senin yanında uyuyor, değil mi? Harry durumunun iyiye gittiğini söylemekten memnunum ancak Severus büyük bir fedakarlık yapmış olmasaydı, şimdi sana bunu söyleyemiyor olacaktım. Senin için yaptığı şey.. gerçekten.." dedi yaşlı adam. Devamını getirmedi. Bunun Harry'yi yeterince meraklandıracağını biliyordu.

"O.. ne yaptı, profesör? " Snape'i uyandırmamak için fısıltıyla sordu. "Neler oldu? Hiç bir şey bilmiyorum...? "

"Harry.. durumun çok kötüydü ve Severus.. seni kurtarabilmek için ruhunu seninle paylaştı. Seni kurtarmak için yapacağı büyüyü kaldıracak kadar güçlü değildin ancak o ruhlarınızı bağlayarak sana gereken gücü verdi. Neredeyse ölecekti, ben yardıma gelmeseydim.. Senin için neredeyse canını veriyordu Harry.. Ondan pek hoşlanmadığını biliyorum, pek iyi şeyler yaşamadınız ama şunu bil; Severus senin veya arkadaşlarının şüphelendiği gibi karanlık biri değil. O tamamıyle bana.. dolayısıyla sana sadık. Ben ona ne kadar güvendiğimi her söylediğimde seni buna ikna edemesem de.. artık bunu kabullenecegini sanıyorum.."

Dumbledore'un duraklayarak süslediği, etkileyici konuşması karşısındaki genci hakimiyeti altına almış, yaşlı adamın istediği tesiri göstermişti bile. Harry tereddütle yanında uyuyan adama baktı. Nefret ettiği kişi değildi sanki, uyurken hiçte o kaba adam değildi. Genç ancak sert hatlara sahip yüzü, beyazlığı ve Harry'nin kolunu sarmış soğuk eli onu sevilesi kılmaya yetmese de içindeki adam hiçte öyle değildi ve Harry bunu onunla kaldığı her geçen gün daha iyi anlıyordu.

Harry için neredeyse canını veriyordu. Harry için o an yaşayan kimsenin yapmayacağı kadar büyük bir fedakarlık yapıyordu. Harry için...

Oysaki kısa süre öncesine kadar adamın ondan nefret ettiğine emindi. Kendisi de bunun karşılığını veriyor, ondan on misli daha fazla nefret ediyordu- ettiğini sanıyordu..

Daha fazla bakamayarak Dumbledore'a döndü. Yaşlı adam hafifçe gülümsüyordu. "Ah, bu arada.. Severusun uzun süredir uyumasından yararlanıp arkadaşlarını buraya çağırmış olabilirim.. Severusun bir süre daha uyuyacağını sanıyorum. " diyerek çıktı ve saniyeler sonra Ron ve Hermione ile geri döndü.

Hermione, "Ah, Harry! " diyerek ona atıldı ancak Snape'i gördüğü an olduğu yerde kalakaldı. "Ah.. şey.. o- Evet, profesör Dumbledore açıklamıştı zaten. Ihm, özür dilerim.. Harry sen iyisin değil mi? "

Ron da onun gibi ne diyeceğini bilemez tavırlarla, "Ah. Evet abi, bizi çok meraklandırdın. " dedi.

"Iyiyim, " dedi Harry hafifçe gülümseyerek. "Snape sayesinde. "

Hermione hızla Dumbledore'a döndü. "Profesör..! Onların ruhlarının bağlandığını söylemiştiniz, bu Volde- " Ron öksürdü, Hermione göz devirerek devam etti, "Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen'inki gibi bir şey değil, değil mi? "

Sahi.. bu Harry'nin aklına hiç gelmemişti. O da merakla Dumbledore'a döndü.

"Hayır.." dedi yaşlı adam. "Tek benzerlik, Severusun ruhunun bir parçasının Harry'nin içinde olması ancak bu Voldemort'unkisi gibi onu zayıflatmıyor. Aksine onu güçlendiriyor. Bu büyük fedakarlık Harry'yi güçlü kıldı, iyileştirdi ve çabucak uyanmasını sağladı. Tabi Severusu da biraz güçsüz kılıyor ama zamanla buna alışacak ve normale dönecek. Yani her şey iyi. Artık Harry'nin Göğsünü Dolduran Izdırap yok. Sadece biraz bakılmaya ve dinlenmeye ihtiyacı var. Bu lanet onu fazla hırpaladı. " şefkatle Harry'ye baktı.

Ron atıldı, "Yani artık bizde kalabilir, değil mi? "

"Birkaç gün daha burada kalması iyi olacak, Severusun güçlenmesi için Harry'nin içindeki ruhunun parçasına yakın olması gerek. Ancak sonra gelebilir, tabi Harry de isterse.." dedi Dumbledore gülümseyerek.

"Tabi.." dedi Harry. "Ben.. çok isterim. Evet. Birkaç gün sonra. " ancak içinden bir ses burada kalmak, Snape'e daha çok destek olarak bu fedakarlığın karşılığını az da olsa ödemek istiyordu. Tamamen ödeyemeyeceğini biliyordu ancak.. asıl istediği karşılığını ödemekten çok sadece burada kalmaktı. Sanki onun da Snape'e yakın kalmaya ihtiyacı vardı. Bu düşünceler onu nedensizce rahatsız etti.

"Pekala.." dedi Dumbledore. "Harry'nin artık uyuması gerek. Ve sizin de Kovuğa dönmeniz. Mrs. Weasley merak etmesin. "

"Tabi.." dedi Ron. "Harry annem senin için bir sürü şey yolladı, hepsi sandığının içinde. "

Ron ve Hermione, odadan çıkmadan hemen önce Snape'e son çekingen bir bakış atmış, ardından Harry'ye el sallayarak çıkmışlardı. Dumbledore da gülümsedi ve çıktı.

Harry yutkunarak hala uyuyan adama baktı. Şimdi neden kolunu o kadar sıkı tuttuğuyla ilgili bir fikri vardı. Belki de Dumbledore'un dediği gibi, Harry'den güç alıyordu. Bu nedensizce karnını huylandırırrken Harry bu saçma hislerden kurtulmak için sandığına uzandı ve Mrs. Weasley'nin

kurabiyelerinden birkaç tane aldı.

*

Severus kendini olması gerektiğinden fazlaca iyi hissediyordu. Kirpikleri iç içe girmiş gibi hissederken bir elini yüzüne dağılmış saclarına götürüp arkaya attı. Gözlerini aralayıp normal bir sabaha uyanmayı beklerken hafifçe gerinip gözlerini açtı. Ilk farkettiği şey yanındaki bedendi.

Harry Potter yeşil gözlerini kocaman açmış, ona bakıyordu. Severus uyanır uyanmaz yeşil gözleri görmenin şoku ve o gözlerin sahibiyle aynı yatakta bulunmanın şaşkınlığıyla geriye sıçradı ve kendini yerde buldu.

"Ah!"

Potter.. Harry.. iç gıdıklayan bir sesle kıkırdadı. Hemen ardından utançla sustu. Severus ona neredeyse susmamasını söyleyecekti. Uyku sersemliği! Bu uyku sersemliğinden başka bir şey olamazdı.

Severus homurdanarak ayağa kalktı ve Potter'a bir kez daha bakmadan dışarı çıktı.

Merlinin sakalı aşkına! Neler oluyordu?!

Merdivenleri adımlayan bir ses duyunca o tarafa baktı. Dumbledore, gece mavisi cübbesi merdivenlerde dalgalanırken gülümseyerek yanına geldi.

"Sen benim evimde mi konaklıyorsun, Dumbledore?! " diye tısladı Severus.

"Sadece iki çocuğun tedavileri tamamlanana kadar diyelim, Severus. Sadece birkaç gün. Ardından Harry Weasley'ler de kalacak. O zaman kadar iddia sonuçlanır diye umuyorum. " dedi Dumbledore.

Severus elini alnına vurarak bir Şap! sesi çıkardı. "Hangi akılla girdim ki ben o iddiaya?! "

Dumbledore sadece bilgince gülümsedi. "Madem uyandın, ben birkaç saatliğine işlerimi halledeceğim. " sanki dışarıda dünyanın en kara büyücüsü onu öldürmenin yollarını aramıyormuş gibi bir rahatlıkla döndü ve merdivenleri yavaş adımlarla indi. Son merdivene geldiğinde yukarı doğru seslendi.

"Ikinizde kahvaltı yapmadınız! Ben zaten hazırladım, yukarı çıkar. Yatakta romantik bir kahvaltı, ha? Iksirler de yanında. Sen nasıl içirileceğini biliyorsun! "

Severus onun arkasından, "Dumbledore! " diye bağırırken yaşlı adam kıkırdayarak gözden kayboldu.

*

Severus Dumbledore'un onun için getirdiği kayıtsız asayla iksirleri ve kahvaltıyı tılsımladı, böylece her şey arkasından uçarak geliyordu.

Derin bir nefes alarak olabildiğince kayıtsız bir tavırla içeri girdi. Potter'a bakmazken asasını salladı ve yatağın üzerine büyülü bir sehpa kurdu. Gencin kahvaltı tabağı önüne uçarken Severus odadaki masaya iksirleri ve kendi tabağını bıraktı.

Sakince oturdu ve sadece bir kaç adım ötede ki diğer bedene inatla bakmayarak tabağını didiklemeye başladı. Yemesi gerektiğini biliyordu, nitekim açta sayılırdı ancak üzerine dikilen

kaçamak bakışları hissedebiliyorken tek yapabildiği ağzına birkaç zeytin atmak olmuştu. Merlin..! Bu genç bedene her geçen gün daha da alışmakla beraber aynı doğrultuda nefret ediyordu. Zaten artık eski yaşına dönmeyi düşünmek için oldukça az vakti oluyordu. Petitime de bulamadığına göre, tek çaresi çiçeğin açma vaktini beklemekti.

Aniden Dumbledore'la girdiği iddia zihnine düşerken göz temasına ihtiyaç duymayarak gencin zihnine sızdı. Bu sinsi girişim genelde Zihinfendarların utanacağı bir şeydi ancak gerçekten merak ediyordu, onun düşüncelerini.

Neden yemiyor ki? Uf, o orada öylece otururken yememi bekliyor bir de, saçları dikkatimi dağıtıp-

Potter aniden başını kaldırıp ayan beyan ona bakınca bağlantıyı kesti.

"Şey.. profesör- "

"Sadece Snape de. " dedi Severus.

"Ne- ama..? "

"O aptal iksiri üzerime döktükten beri pek profesör gibi görünmüyorum, sadece Snape de. " dedi Severus, çatalını elinde lakaid bir tavırla sallarken. Aptal bedeni yine hareketlerini kontrol altına almış, kendini utanç duruma düşürmüştü.

"Peki, uhm- Snape. " dedi Harry kendini garip hissederek. "Ben... şey- teşekkür etmek istedim, Profesör Dumbledore bana.. benim için ne yaptığınızı anlattı ve bu- "

"Senin için değildi, Potter. Ölmene öylece göz yumamazdım ve çağın en karanlık büyücüsünün ölümü senin elinden olmalı. Bir sürü insan seni hayatta tutmaya çalışıyor, ben onlardan sadece biriyim. "

"Hiçbiri senin kadar cesur değil ama.." diye mırıldandı Harry.

"Ne? " dedi Severus karnında garip bir hisle.

"Hiç kimse.. ruhunu bir başkasıyla paylaşacak kadar cesur ve bunu doğru bir şekilde yapacak kadar zeki olamazdı. " dedi Harry açık sözlü olarak.

Yeşil gözlerindeki ışıltı Severusun karnındaki garip hissi çoğaltırken, Severus cevap vermedi.

"Sadece.." dedi Harry derin bir nefes alarak. "Sadece tanıdığım en cesur adam olduğunuzu söylemek.." yutkundu, "istedim. " yanakları kızarırken gözlerini tabağına indirdi.

"Uhm- " diye bir ses çıkardı Severus. "Şey.. teşekkür-ıhm- teşekkürler..." garip bir sessizlik oluştu. "Eğer bitirdiysen.." dedi Severus sarsakça.

"Şey- evet.." dedi Harry. Snape asasını sallayarak tabağını masaya uçurdu ve iksirleri Harry'nin eline tutuşturdu. Bu sırada kahvaltı tabaklarını tılsımlayarak mutfağa doğru yol almalarını sağladı.

"Şimdi.. bu iksirler biraz uykunu getirecek ancak uyumaman lazım. " dedi Severus.

Harry, uyku basmaya başlarken başını salladı ancak kendini esnemekten alıkoyamadı. Başı yana düşüp duruyordu. Bu iksirler etkisini çok çabuk gösteriyordu.

"Potter.." dedi Severus parmağını şıklatarak. "Uykunun geldiğini biliyorum ama, hey- " Harry'yi hafifçe sarstı. "Bana odaklan. "

Harry batmaya başlayan gözlerini açarak karşısındaki gencin güzel yüzüne baktı. "Vay canına..." dedi. "Bir şey farkettim de- hiç sakalın falan çıkmıyor.. hangi büyüyü kullanıyorsun? "

"Zaten çıkmıyorlar. " dedi Severus.

"Nasıl..? " dedi Harry. Onu uykudan alıkoyabilecek tek şey Severus Snape'in yüzünü incelemekti. Düzgün, siyah kaşları.. birer kara deliğe benzeyen gözleri.. ne kadar büyük olursa olsun gözlerinin güzelliğini yenmeyecek burnu. Vay canına- burnu yandan bakınca gemi yelkenine benziyordu. Bu iksirin içine ateş viskisi falan mı koymuşlardı?

"Köse diye bir şey duymadın mı hiç? " dedi Severus, elindeki iksir şişesini gencin dudaklarına yaslarken. "Bu aklının yerinde kalmasına yardımcı olur. "

"Köse misin yani? " dedi Harry aklı gerçekten de odaklanma sorununu çözerken.

"Evet. Irsi sanırım. Babam da öyleydi. "

"Bay Snape... Nasıl bir çocukluğun oldu merak ediyorum. " dedi Harry. Severus Snape ile bu kadar rahat konuşmak onu şaşırtıyordu.

"Eh, bolca kavga. Babam evlenene kadar annemin bir cadı olduğunu bilmiyormuş, garip bir durum. " dedi Severus bunları neden anlattığına anlam veremeyerek.

"Eh, en azından anne ve baban yanındaymış değil mi? " dedi Harry.

Severus ayakta durmayı anlamsız bularak yatağın kenarına ilişti. Kendi evinde misafir gibi davranıyor gibi hissetti nedense. "Evet.." dedi buruk bir şekilde. "Öyleydi. "

Harry hala biraz uykulu hissediyordu. Başı yavaşça yana düştü ancak Snape'in sert omzuna çarptı. Başını geri çekecekken, "Sorun değil. " dedi genç adam. "Koyabilirsin.."

Harry içinde anlamsız bir kıpırtı oluşurken başını onun omzuna yasladı. "Bu garip.." dedi sadece.

"Oldukça.." dedi Severus. "Neredeyse dışarıda bir yerlerde dünyanın en kötü büyücüsü bizi nasıl öldüreceğini planlamıyormuş gibi. "

"Evet.." dedi Harry hafifçe gülerek. "Neredeyse. " Snape'ten de gülme sesine benzer bir şey duyunca gülümsemesini görmek için başını kaldırdı.

Çok güzel.. diye düşünmeden edemedi. Hesaba katmadığı şey, düşüncelerinin karşısındaki adama ulaşıyor oluşuydu.

Severus istemsizce gözleri onun yeşillerine kayarken yutkundu. "Neredeyse... bunca yıl birbirimizden nefret etmemişiz gibi. "

Şimdi onun düşüncelerini rahatlıkla duyabiliyordu.

Fazla yakın.. Severus onunla aynı fikirdeydi. Ve fazla sıcak. Umarım iksirin etkisidir.. Merlin.. neler oluyor? Neden.. neden onu öpmek istiyorum?

Severus duyduğu şeyle yutkundu. Lanet-Olası-Dumbledore haklıydı! Yine! "Düşüncelerini duyabiliyorum.." dedi sadece.

"Keşke bunu daha önce söyleseydin. " dedi Harry tüm kanı yanaklarına koşarken. Çok. Fazla. Yakındı. Nefesleri bir birine çarpıyordu. Harry'nin karnında bir kuş, kalbine doğru kanat çırparken bir an sonra dudaklarında yumuşak bir baskı hissetmiş, göz kapakları bu anı zihninde ölümsüz hale

getirmek için gözlerini kapamıştı.

Ilk adımı kimin attığı, kimin öpmeye başladığı belli değildi; ikisi de suç ortağıydı. Ve bu hayatlarında işledikleri en güzel suç olabilirdi.

Ikisi de ne ileri gitti, ne de geri adım attı. Sadece ve sadece o anın hissettikleri vardı. Severusun zihninde minyatür bir Dumbledore, "Ben kazandım, ben kazandım! " diye bağırıyordu. Açıkçası.. umurunda değildi.

Avucunu Harry'nin yanağına bastırarak dudaklarını ayırdı. "Harry.." dedi heyecanı hızlı nefeslerine karışırken.

"Seni seviyorum.." dedi Harry. Kollarını onun boynuna sarıp yüzünü utançla uzun, siyah ve yumuşak saçlara gömdü.

"B-ben.. sanırım- ben..de. " dedi Severus. Merlinin sakalı- bunu söylemenin bu kadar zor olduğunu bilmiyordu çünkü daha önce kimseye söyleme imkanı olmamıştı.

Harry utancı az buçuk geçtiğinde yüzünü onun saçlarından çekip, kara deliklere baktı. Ancak bu sadece birkaç saniye sürdü çünkü içine çekilip yok olmaktan korkuyordu hala. Gözleri bir an sonra kırmızı dudaklara indi ve içinden gelerek minik bir öpücük bıraktı.

Dudakları bir an ayrıldı ve tekrar birleştiren Severus oldu. Harry'nin kolları sıkılaştı ve sırt üstü yatağa düşerken Severus onu öpmeye devam etti.

Tekrar ayrıldıklarında, "Severus.." diye fısıldadı Harry. "Ne zamandır bilmiyorum ama o kadar uzun bir zaman oldu ki sanki.. Seni gördüğümde karnımda beliren kelebekleri uzun zamandır anlamlandırmaya çalışıyorum.."

"Ben de her seferinde yeşil gözlerine çekilmeye bahane bulmaktan sıkılmıştım. " dedi Severus açık sözlülükle. Kollarının arasındaki çocuğa biraz daha sıkı sarıldı.

"Benim için ruhunu parçaladın.." dedi Harry. "Bir parçan benim içimde yaşıyor..? Merlin.. böyle söyleyince kendimi hamile gibi hissettim. "

Harry'nin dedikleriyle Severusun nefesi boğazına tıkanıp öksürmesine neden olmuştu. Gözlüklü genç ise boğazına kadar kızarmıştı.

Chapter 8

Dumbledore Spinner's End'e geri döndüğünde sarmaş dolaş bulmayı beklemiyordu, iki genci. Çözüleceklerinden emindi ancak bunun Harry Weasley'lere gitmeden hemen önce olacağını sanıyordu.
Odaya girdiği gibi usulca çıktı. Yüzünde müşfik bir gülümsemeyle...
*
Ilk uyanan Severus oldu. Göğsüne sığınan beden onu ilkin şaşırtsa da sonra yaşadıkları aklına geldi ve vücuduna bir sıcaklık yayıldı.

Kalp atışlarının hızlandığını, parmak uçlarının uyuştuğunu hissetmek harikaydı. Birinin ona bunları hissettirmesi, yıllar sonra bu hissi hala tadabilmesi harikaydı... O anki tablo öyle harikaydı ki, sanki sonsuza dek orada saklanabilirdi. Kısa bir süre için, Voldemort'un dışarıda olduğunu umursamadan yaşayacağı bir hayat gözüne o kadar cazip gelmişti ki...

Ancak mantıklı yanı ağır bastı. Kollarında ki çocuktan yavaşça ayrıldı ve yataktan kalktı. Bir an, kendi evinin kendi odasında, ne yapacağını bilemeyerek durdu. Içinde bir yan, deli gibi, yeşillerin üzerine örtülmüş göz kapaklarını çevreleyen kirpikleri sonsuza dek izlemek istiyordu. Diğer bir yan yok olup gitmek. Yıllardır annesine beslediği duyguları şimdi kendinden 20 küçük bir çocuğa hissetmek onu bitiriyordu.

Kendisi bile ne olduğunu anlamadan, Muggle kıyafetlerini üzerine geçirdi ve sokağa çıktı. Ne yapmak istediğini bilmiyordu. Sadece rüzgarın yüzüne vurmasına ihtiyacı vardı. Düşünceleri rüzgarda biraz dağılıp zihninde alan açsa fena olmazdı. 10 yaşından öncesinin anıları zihnine dolarken evinin yakınındaki pis kokulu Göle ilerledi. Anıların zihnini doldurmasına boyun eğdi.

Ufak bir çocukken belki de en sevdiği şey, hatta sevdiği tek şey, kağıttan şekiller yapmaktı. Origamiye garip bir yeteneği vardı, büyü gücünden kaynaklanan bir yetenek. Oyuncaklarını kağıttan yapmak fakir hayatını aydınlatıyordu. Kusursuz şekillere bürünen kağıt parçaları bazen bir gemi oluyor, bu pis kokulu gölün yüzeyinde seyahat ediyordu.

Severusun Lily'yi ilk görüşüydü. Hayatında ilk defa diğer çocukların dikkatini çekmişti. Spinners End'in fakir çocukları, ucube ailesi ile yaşayan Snape oğlanından ne kadar nefret etse de o gölde gemilerini yüzdürmeye başladığı an oraya toplanırlardi. Severus etrafında toplanan bir kaç çocuktan habersiz gibi davranarak içten içe büyük tatmin duyardı. Bir gün yine aynı olay olup, çocuklar başına topladığında bir farklılık vardı. Spinners End'in her zamanki çocukları arasında, daha önce görmediği iki kız çocuğu.

Sadece bir tanesi Severusun umurunda olmuştu. Kızıl saçlarıyla dikkat çeken ufak tefek bir kız. Herkesin aksine gemilere değil, büyük bir merakla Severusa bakıyordu. Severusun hayatında utandığı ilk sefer olabilirdi. Ancak farklı bir şey daha vardı. Kızdan yayılan farklı enerji dikkatini çekmişti. Böylece kızı gözetlemeye başladı.

Kısa sürede ciyak ciyak bağıran ablasından bir sürü şey öğrenmişti. Adı Lily'ydi. Özel güçleri vardı. Ablası tarafından dışlaniyordu. Bunlar Severus için yeterli olmuş, kıza açılmasına neden olmuştu. "Sen bir cadısın! " demişti tüm patavatsızlığıyla. Bu onun gibi narin bir kıza söylenecek en harika şey değildi.

Ama Lily yine de dostu olmuştu. Ve Severus o günleri hatırlayınca aşk hissetmiyordu artık. Derin bir sevgi vardı, dostluğa bağlanmış. En derinlerde unutulmak istenen bir kırgınlık.. ama aşk değil.

Yeşil gözlere hala aşıktı ama onların ilk sahibine değil. Kirli gölün kenarında ki beden kararlılıkla

ayağa kalktı. Bu sefer cesur olacaktı. Ne olursa olsun!

Hızlı adımları evine ulaştı ve aynı hızla merdivenleri tırmandı. Nadiren bulduğu deli cesareti odaya girdiği an bir balon gibi söndü ve yerini bir endişe kapladı. Harry.. yatağında.. yoktu..

Chapter 9

Uçuç tozunu kaptığı gibi şömineye koştu. Tek düşündüğü mantıklı olmaya çalışmak ve Dumbledore'a sormaktı. Ancak kafasını şömineye sokar sokmaz ayakları yerden kesildi ve yine Dumbledore'un küçük oyunlarından birinin içinde olduğunu anladı.

Ama bu iyi bir haberdi, eğer Dumbledore bunu planlamışsa Harry güvende demekti. Istemsizce vücudu gevşedi ve farketti ki.. Harry'ye sandığından daha fazla değer veriyordu. Içine dolan rahatlama uçuç tozunun onu getirdiği yeri görünce söndü. Kovukta, Weasley'lerin evindeydi.

Sakin kalmaya çalışarak üstünde ki isi silkelendi. Bunu tahmin etmeliydi, Harry elbette burada olacaktı, bunun bahsi geçmişti.. Kendinden nedensizce utandı, Harry'yi göremeyince öylesine endişelenmişti ki.. Kendisini şaşırtacak kadar hemde..

Sakince Weasley'lerin oturma odasına adım attı, aşağıdan gelen çatal bıçak sesleri yemekte olduklarını belli ediyordu. Belki de geri dönmeliydi.. Evet.. Harry'yle daha sonra konuşabilirdi, içinde onu görmek için tıslayan dürtüyü yok sayarak tekrar şömineye yöneldi ve biraz uçuç tozu aldı.

Şömineye attığı kararsız adım sırtına değen bir şey hissedince durdu ve Severus içinde saçma bir heyecanla tekrar döndü. Harry'ydi. Merlin! Harry'ydi! Gözlüklü genç ona sıkıca sarıldı. Severus kendini küçük bir çocuk gibi hissediyordu..

Onun dokunuşları kalbini hızlandırmaya nasıl da yetiyordu.. Harry'nin bunu hissetmediğini umdu, kalbinin atışını hissetse eğer, o aptal organın yerinden çıkacağını düşünebilirdi.

Harry hafif kızarmış yanakları, ışıldayan yeşil gözleri ve dağınık saçlarıyla geri çekildi. Severus bir an onun çekilmesini istemedi, sonsuza kadar onunla sarılı kalabilirdi. Ama gerçeklik tekrar zihnine doldu, Weasleylerde çokta yakın durmaları iyi olmazdı.

Harry onu elinden çekeleyip bir odaya soktu. Severus beynini mantıklı olmaya davet ederek konuştu. "Neden haber vermeden gittin, cidden merak ettim? " Harry kapıyı üstlerine kilitledikten sonra mahçup bir tavırla yanıtladı,

"Üzgünüm, Profesör Dumbledore aniden geldi ve sadece beni götürmesi gerektiğini söyleyerek buraya getirdi. Ani olmasaydı bir not bırakırdım.."

Severusun yanına oturdu ve gözleri hala ışıldarken ona baktı. Severus neden bu gözleri görmeye alışık olduğu halde heyecan yaptığını anlayamadı. Hayır bu o değildi, bu gerçekten o değildi kendini ergen gibi hissediyordu. Sanki onca şey yaşamış Severus Snape değildi, sanki on yedi yaşında, tecrübesiz Severustu.

Vücudu öyleydi belki ama zihni.. Nasıl böylesine dinçti onca şey yaşamışken? Harry onu nasıl yeniliyordu böyle? Kendini sıkmayı bıraktı ve soluk pembe dudaklara kendi soğuk dudaklarını yasladı.

Harry sanki bir iksirdi, onu gençlestiren, yenileyen bir iksir. Tıpkı kısa süre önce üzerine döktüğü o gençlestirme iksiri gibi.

Harry bir iksir yapmış ve onu kalbine dökmüştü, evet tek açıklaması bu olabilirdi.

Onu doyasıya öptü. Sanki onun evde olmadığını gördüğü o anın acısını çıkarıyordu. Endişesi uçup gitmiş, yerini midesini burkan o heyecan almıştı..

Harry ise kalbinin göğüs kafesini deleceğine emindi. Tek yapabildiği, soğuk, aceleci ve sahiplenici dudaklara karşılık vermeye çalışmaktı.

Severus nefes nefese geri çekilene kadar, Harry nefessiz kaldığını bile fark etmemişti.

Severus bu doyumsuzluğuna bir anlam getiremedi, neden yanında olan birine bu kadar ihtiyaç duyuyordu, o buradaydı.. Santimler ötesinde ki çocuğu nasıl özlüyordu, bu- çok saçmaydı, Tanrı aşkına bu- nöronları isyan etti, aşk dedikleri şey bu muydu yani?

Yanındayken bile ona ihtiyaç duymak, ne saçma ama! Harry hafifçe kızarmış halde güldü. "Severus.." dedi fısıltıyla. "Nasıl oluyorda düşüncelerini duyabiliyorum? "

Chapter 10

"Bir şekilde zihinleriniz ve ruhlarınız bağlandı! Bu hem iyi hem kötü.." dedi Dumbledore. Parmakları yanmış gibi duran elinin üzerinde gezindi.

"Bunun iyi bir tarafı yok, Dumbledore bu düpedüz kötü bir şey. Bu, ben acı çektiğimde o da çekecek demek, ağır hasar aldığımda o da alacak, yaşadığım her şeyden etkilenecek ve bildiğin gibi iğrenç bir hayatım var yani o aptal kan büyüsü yüzünden onu iğrenç bir hayata mahkum ettim. " başını elleri arasına aldığında yaşlı adam ona şefkatle gülümsedi.

"O aptal kan büyüsü Harry'nin hayatını kurtardı. Üstelik olaya sadece kendi tarafından bakıyorsun, sadece sen zarar gördüğünde o etkilenmeyecek, o zarar gördüğünde de sen etkileneceksin, sadece Harry'yi düşünme. "

"Ben acı çekmeye alışığım, Albus.. Acı çekmeye mahkumum ama o daha küçük. Başında yeterince dert var ve bir de bunu ekledim. Kendime inanamıyorum! O büyüyü yapmadan önce tüm bu olasılıkları düşünmüş olmalıydım, nasıl böyle bir hata yaptım, nasıl, nasıl, nasıl? " oturduğu yerden kalkmış odada turlamaya başlamıştı.

"Bu Harry'nin ölmesinden daha kötü değil sonuçta değil mi, bu Harry'yi kurtarmanın bedeli Severus.. Üstelik hala olayın iyi yanını göremediğini seziyorum. " Dumbledore oturduğu yerde hafifçe doğruldu, yüzüne ciddi bir ifade otururken Severus ona döndü.

"Bunun ne gibi iyi bir yönü olabilir ki? "

"Sirius olayını hatırlıyorsun Severus, Lord Voldemort'un Harry'nin zihnini nasıl ele geçirdiğini hatırlıyorsun. Bunu tekrar yapma gibi bir olasılığı düşükte olsa var, ama şimdi bunu yapması onun için daha tehlikeli olacak çünkü eğer Harry'yle ruh ve zihin yoluyla bağlıysanız onun zihnine müdahale edebilirsin demek. Yani Voldemort tekrar aynı şeye kalkışsa bile sen onu engelleyebilirsin. Çünkü Voldemortun sahip olmadığı bir şeyle Harry'ye bağlandın- "

Severus homurdanarak onun sözünü kesti, "Evet biliyorum, sevgi.."

"Bunu hafife alma Severus. Biliyorsun, Tom Riddle'ın hatası buydu. "

"Evet, biliyorum, her neyse. Harry 'yi o muggle teyzesine bıraktın değil mi? " Severus neredeyse iğrenerek söyledi.

"Evet, ve bu o evde son kalışı olacak. Biliyorsun, bu yıl 17 olacak. "

"Biliyorum, " dedi Severus. Ardından biraz çekinerek ekledi. "Onu bir hafta da olsa.. buraya getirebilme imkanı var mı? "

Dumbledore'un mavi gözlerinden bir parlama geçti. "Elbette.." dedi. "Bir ay sonra olabilir. Şimdi gitmeliyim Severus. Bir takım çok gizli işlerim var. "

Severus gözlerini hafifçe kaçırmaya son verip yaşlı mavilere kilitledi. "Elinin bu hale gelmesiyle ilgili gizli işler, yanılıyor muyum?"

"Hayır.." dedi Dumbledore. Ve Severusun bir şey demesine izin vermeden cisimlendi.

Bir ay.. Severus bir ay boyunca Harry'yi göremeyecekti yani.

*

Dursley'lerde olmanın her geçen yıl daha da acı verdiği bir gerçekti ancak asıl acı olan aşkı bulmuşken ondan bu kadar uzakta kalmaktı. Severus'a o kısacık süre içerisinde öyle çok alışmıştı ki, şimdi Dursley'lerde yaşadığı boş birkaç hafta onun için eziyetten farksızdı.

Severusla mektup yoluyla konuşabilirdi, ikisi de muggle dünyasında bulunduğu için bakanlık baykuşları kontrol edemezdi ancak Vernon enişte ona bu izni vermemekte kararlıydı. Hedwig'i sadece salmasına izin vardı ve bir saatlik bu izin mektup götürüp getirmek için yeterli değildi.

Dolayısıyla Ron ve Hermione ile mektuplaşması da aynı oranda imkansızdı. Tüm gün küçük odasından çıkmıyordu, Teyzesi ona ev işi yaptırmaktan vazgeçmiş gibiydi. Akrabaları onu görmeye bile dayanamaz hale gelmişti. Harry de onların mutlu yüzlerini görmeye pek meraklı değildi doğrusu.

Ancak dört duvar arasında kalmak ve tüm gün sadece ve sadece düşünmek, gereğinden az yediği için güçsüzlesen vücudu, uykusuz geceler ona hiçbir şekilde iyi gelmiyordu. Bir zombiye benziyordu, Voldemort'un karşısına çıksa, en büyük düşmanı haline gülmekten onu öldüremezdi, çünkü Harry zaten ölü gibiydi.

Hedwig kafesinin demirlerini gagalayarak Harry'ye açmasını emrediyordu ancak Harry ona yapamayacağını belirten bir bakış attı. Baykuşu sinirli sinirli öttü ve Harry'nin önüne fırlattığı baykuş yemlerini ayağıyla ittirdi. Trip atıyordu.

Harry gözlerini pencereden dışarı çevirdi. Dursley'lerdeki tek arkadaşından da trip yiyordu, harika!

Yeşil gözleri bulutsuz gökyüzüne daldı. Dakikalar sonra, maviliğin arasında beliren bir karaltı görene kadar ne düşündüğünü bilmiyordu ancak gökyüzünün aydınlığına zıt düşen, ve gittikçe büyüyen siyah nokta doğruca ona geliyordu.

Harry elleri heyecandan titrerken Dursley'lerin bunu görme ihtimalini düşündü. Dudley evde değildi, Vernon enişte işte olmalıydı, bu durumda Petunia teyze eğer mutfakta değilse baykuşu göremezdi.

Siyah baykuş gittikçe yaklaşırken Harry Dursley'leri boşverdi. Önemli olan mektubu kimin gönderdiğiydi. Bu Ron'un baykuşu Pigwidgeon veya Weasley'lerin baykuşu Errol değildi. Hermione'nin her zamana kullandığı, baykuş postası ağının koyu kahverengi baykuşlarına veya Profesör Dumbledore'un kullandığı okul bakışlarına da benzemiyordu. Bu durumda..

Harry son olasılığı hesaplayamadan baykuş hafifçe eline kondu ve siyah peçeli ayağında ki zarfı uzattı. Harry üzerindeki yazıyı hemen tanıdı, titreyen elleri ile mektubu alabildiğinde baykuş hafifçe silkindi ve tekrar gökyüzüne karışmak üzere kanatlarını açtı.

Harry Hedwig 'in kıskançlık dolu ötüşlerini duymazdan geldi ve zarfa çok zarar vermemeye çalışarak açtı. Nede olsa bu Severus Snape'ten aldığı ilk mektuptu. Zarfın içinde bir kese ve bir kağıt vardı. Keseyi deli gibi merak etse de Harry kağıdı aldı ve aynı özen ve özlemle açtı.

Severus Snape 'in, aşina olduğu ince ve sıkışık yazısı kağıdın ancak üçte birini doldurmuştu.

Harry,

Yaklaşık bir ay önce Dumbledore'la buraya gelip gelemeyeceğini tartıştım ve o bu zamanı uygun buldu. Ulaşımının en az tehlikeyi içermesi amacıyla Dumbledore'un, bakanlığın kontrol edemediği uçuç şebekesi büyüsünü kullanacağız. Iki Muggle evinden bağlanacağı için Bakanlığın haberi yok ancak bağ sadece kısa bir süre için geçerli, bu akşam üzeri 19:00'a kadar vaktin var. Ondan sonra

bağ kapanacak. Muggle'lara gideceğini haber ver ancak bunu şömineden yaptığını bilmesinler. Zarfın içindeki kesede seni Spinner's End'e ulaştıracak uçuç tozu var, yani adres söylemen gerekmeyecek.

Severus Snape

Harry'nin romantik bir mektup beklediğinden falan değildi ancak bu kadar soğuk bir dille yazılması biraz kırıcıydı. Bunu düşünmemeye çalıştı, Spinner's End'e gidiyordu ve bu iyi bir haberdi. Harry ne yapması gerekiyorsa bunu Vernon enişte gelmeden halletmesi gerektiğini biliyordu. Ancak teyzesine durumu açtığında, onun eşinden habersiz bir şey yapmayacağını da biliyordu. Ah, büyü kullanma izni olsaydı.. o zaman bunu kolaylıkla halledebilirdi.

Hedwigin kafesini açtı, ona Spinner's End'e ulaşmasını tembihledi ve haftalar sonra tereddütle odasından çıktı. Tüm eşyaları merdiven altında ki dolapta, sandığındaydı. Anahtarı teyzesinden alması gerekiyordu. Severus şömineden gideceğini söylememesini tembihlemişti ancak teyzesi büyülü ulaşıma dair bir şeyler biliyordu. Böylelikle Harry onu ikna ermek için kullanacağı mazaretleri sıralamaya başladı.

Bir saati aşkın sürede yapılan konuşma ve Harry'nin insan üstü uğraşı neticesinde teyzesi ikna oldu. Harry saate baktığında 18:07 olduğunu gördü, hala bir saate yakın süresi vardı. Cebine attığı uçuç tozu kesesini yokladıktan sonra teyzesinin kilidini açtığı dolaptan sandığını aldı. Teyzesinin iğrenircesine bakışlarını görmezden gelerek sandığıyla beraber şömineye sığıştı.

Uçuç tozunu dökmeden önce, belki de son kez gördüğü eve baktı. Gözleri teyzesinin gözleriyle buluştuğunda kadın da bunu hissetmiş gibi kız kardeşinin aynısı olan gözlere baktı.

"Teşekkür ederim.." dedi Harry, içinden gelerek. Ne için teşekkür ettiğini bilmiyordu ancak teyzesinin dudaklarında beliren minik tebessümü görünce o da gülümsedi ve uçuç tozunu bıraktı. Yeşil alevler içinde kayboldu.

*

Severus, oturma odasında oturup, mektubun Harry'ye ulaşıp ulaşmadığını merak ederken koltuğunun yanında ki camda bir tıklama duydu. Bu mektubu yolladığı siyah baykuşdu. Yorulmuş görünen hayvanı içeri aldı ve birkaç baykuş yemi verdi. Ondan on dakika sonra aynı yerde kar beyazı bir baykuş duruyordu. Severus bu baykuşu tanıdı. Harry'nin baykuşu da siyah olanın yanında yerini aldı ve Severus ona da biraz yem verdi.

Hayvanlardan hiçbir zaman haz etmese de beyaz baykuşa uzun uzun baktı. Harry'yi özlemiş olmak utanç vericiydi, ancak genç olan geldiğinde bunu belli etmemeye kararlıydı.

Bir saate yakın bir süre daha sıkkınlıkla geçti. Içinde hala yapamadığı nadir iksirlerin olduğu kitap bile aklını meşgul etmeye yetmiyordu.

Sonunda şöminesi yeşil alevlerle aydınlandığında Severusun genç yüzünde de bir aydınlanma belirdi. Harry öksürerek isin içinden çıktı. Gözünü ovuşturdu ve üzerindeki isi etrafı kirletmemeye çalışarak silkeledi.

"Of ağzımı kapatmayı unuttum. " dedi Harry, yeşil gözlerini tekrar ovuşturdu ve başını kaldırınca siyah gözlerle kenetlendi. Gözleri is yüzünden kızarmıştı ancak hala yeşil yeşil parlıyordu. Severus bir an ne yapacağını bilemeyerek -ve ellerinin neden terledigini anlamayarak- Harry'ye doğru bir adım attı. Ikinci adımı atmasına gerek kalmadan Harry onun boynuna atladı ve başını uzun siyah saçlara gömdü.

Severusun elleri ondan izinsiz Harry'nin sırtına çıktı ve kokusunu içine çekti. "Merlin.." diye mırıldandı Harry. "Kabus gibi bir ay geçirdim, Muggle'lar beni delirtiyorlar. "

"Tahmin edebiliyorum, " dedi Severus, gözlerinin önünde minik ve sinir bozucu bir Petunia belirirken.

Harry ondan yavaşça ayrıldı ve gözlerinin içine baktı. Ilk adımı hep onun atması Severusun işine geliyordu, kendisi bunun için yeterince cesur değildi. Bu konuda olabilecek en deneyimsiz kişiydi çünkü. Daha önce hiç aşkının karşılığını almamıştı.

"Pekala.. " dedi Severus. "Sandığını odana yerleştir, ben de Dumbledore'a geldiğini bildireyim. "

Harry, "Peki.." diye mırıldandı ve artık kendi evi gibi aşina olduğu yerde, kendi odası sayılan odaya yöneldi. Açıkçası Severusu gördüğü ilk andan beri tek düşündüğü onu öpmekti, ama edepsiz bir ergen gibi davranmak istemiyordu. Ilk adımı Severustan bekleyecekti.

Tekrar döndüğünde Severus notu yazmayı bitirmiş, siyah baykuşun ayağına bağlıyordu.

"Ismi ne? " diye sordu Harry. Kendi kar beyazı baykuşuna tamamıyle zıt, ancak en az onun kadar güzel görünen baykuşun dumanlı gri gözleri Harry'ninkilere döndü ve başını eğip cikledi.

"Isim vermedim.." diye mırıldandı Severus. "Istersen sen verebilirsin. "

Baykuş hala gitme komudu almadığı için bekliyordu.

"Malcolm.. olabilir.." dedi Harry.

"Bu güzel, pekala Malcolm bu Albus Dumbledore için. " dedi Severus kayıtsız bir sesle. Malcolm mutlu mutlu cikledi ve kanatlarını açtı. Spinner's End'in gri gökyüzünde gittikçe küçüldü ve yok oldu.

"Aç mısın? " diye sordu Severus.

Harry neredeyse 'Evet, ama sana' diyecekti ancak kendini tuttu ve "Hayır.." dedi.

Severus başıyla onayladı, hala ifadesiz bir maske takıyordu. Harry'yle daha yakın olmak istese de tecrübesizliği önünde bir engel gibiydi.

"Ben hala.." dedi Harry. "Düşüncelerini duyabiliyorum. " yüzünde bir sırıtış belirdi. "Merlin, bu yüzden mi soğuk davranıyorsun yani? Bende sandım ki.. aramıza bir mesafe girdi sandım. " siyahlı genç adama yaklaşıp çok beğendiği saçlarına dokundu. Içine aptalca bir cesaret dolmuştu. Severusun saç tutamlarından birini kulağının arkasına sıkıştırdıktan sonra parmak uçlarında hafifçe yükseldi.

Dudakları çok, çok yakındı ancak öpmedi. Hala ilk öpenin Severus olması konusunda kararlıydı.

Uzun saçlı genç adamsa tam tersi, içinde büyük bir kararsızlığa düşmüştü. Onu engelleyen neydi bilmiyordu, sadece öpmek ve öpmemek arasında bir seçim yapması gerekliydi ve bu ölmek ve ölmemeye benziyordu. Severus onun dudaklarında ölmek istiyordu.

Ön yargılarını yıktı, kararsızlığına son verme zamanıydı. Hafifçe eğildi ve Harry'nin başladığı yolu tamamlayarak dudaklarını birleştirdi.

Harry bir an yerin ayakları altında titrediğini hissetti ve düşmekten korkarcasına onu dudaklarıyla öldüren adamın boynuna sarıldı. Bir an sonra elleri uzun saçların arasına dalmış, kendisi bile ne

olduğunu anlayamadan Severusun başını kendine doğru bastırmıştı. Nazik öpücüğü daha fazlasını istemesine neden oluyordu.

Severus ellerini nereye koyacağını bilemeyerek kararsızca onun belinde birleştirdi, karnında ki aptal his, kollarında ki uyuşukluk, dudaklarının ayrılmasıyla yerini boşluk hissine bıraktı. Nefessiz kalmış ciğerleri havayla dolarken Harry Severusun tadını alabilmek için dudaklarını yaladığında Severus pembe dilin bu hareketiyle genç adamı yakasından tutarak arkasında ki duvara yasladı.

"Seni gereğinden fazla özledim- " dediğinde kendisi buna daha çok şaşırmıştı. Harry de şaşırmış gibi duruyordu. Hayır, Severus bunu söylemeyecekti, bu kadar- bu kadar belli etmemeliydi. Hayatında daha önce utanç adına bu kadar büyük bir şey hissetmemişti. Bu çocuk onu fazla etkiliyordu.

Harry utanarak güldü. "Ne kadar burada kalacağım? " diye sordu konuyu değiştirebilmek için.

"Bir hafta, " dedi Severus. "Daha sonra Weasley'lere gideceksin, sanırım düğünleri var. "

"Evet.." dedi Harry. Hala duvara yaslıydı ve Severus hala onun üzerine doğru eğilmişti.

Şömine'nin yeşil alevlerle aydınlanması iki genci ayırdı. Dumbledore her zaman ki gibi gülümseyerek gelmemişti. "Konuşmamız lazım. " dedi önce Severus'a, sonra Harry'ye delici bir bakış atarak.

Chapter 11

Dumbledore asasını salladı ve Severus'un masasındaki her şey yerlere saçıldı. Severus bunu umursuyor gibi gözükmedi. Harry'yi elinden tutup hızlıca yanına çekti ve kıçüstü düşmesini umursamadan Dumbledore'a odaklandı.

Dumbledore asasını tekrar salladı ve masanın üzerinde bir düşünseli belirdi. Berrak sıvının bulunduğu bir şişe havadan yoktan varolupta düşünseline döküldükten sonra Dumbledore karşısındaki iki gence baktı. Hiçbir şey demeden düşünseline daldığında Severus ve Harry bakıştı.

Dumbledore hiçbir açıklama yapmadığı için ikisi de şaşkındı ancak yaşlı adamın arkasından başlarını düşünseline batırdıklarında, Voldemort'un büyük sırrı, Hortkulukların hikayesine dalacaklarını bilmiyorlardı.

*

Tüm anıları görüp, o anıların içindeyken Dumbledore'un anlatımıyla her şeyi öğrendiklerinde iki genç adam bunu hazmedebilmek için bir süre bekledi.

Severus'un bunu yapması daha kolay oldu, çünkü Voldemort'un ölümsüzlüğünün arkasında bir karanlık büyü olduğunu tahmin edebilmesi pek zor olmamıştı. Şimdi o kara büyüyle tanışmak değişik bir histi. Severus Hortkulukları duymuştu ancak hiçbir zaman hakkında çok büyük bir bilgisi olmamıştı.

Kendi düşüncelerini bölen şey zihnine ulaşan Harry'nin düşünceleri olmuştu. Endişeliydi, korkuyordu, tüm Hortkulukları yok edemeyeceğini düşünüyordu. Onları yok edemeden öleceğini ve Voldemort'u yenemeyeceğini düşünüyordu. Düşündüğü kendisi değildi, Büyücülük Dünyasının kaderi ellerine bırakılmışken onu kurtaramadan öleceğini düşünüyordu.

Severus onu bir nebze olsun rahatlamak adına kolunu onun omzuna sardı. Harry başını yavaşça onun omzuna yasladı.

Dumbledore tekrar söze başladı, "Şu an beş tanesi yok edildi ancak.. " dediğinde Harry'nin içinden küçük bir rahatlama geçti. "Kalan ikisini bulmama rağmen... bunları senin yok etmen gerektiğini düşündüm, Harry. " ilk defa doğrudan Harry'yi muhatap aldığında, genç adam hafifçe titredi.

"Peki.. Ben.. olur, tabii. "

"Hortkulukların Godric Gryffindor kılıcı aracılığıyla yok edileceğini keşfettim. Ikinci yılında Basilisk kanıyla güçlendiği için, Voldemort'un kendi canavarının zehri kendi Hortkuluklarını yok ediyor.."

dedi Dumbledore, gözlerinden çılgın bir parıltı geçerken. Cübbesinden kırış buruş bir şapka çıkardı- Seçmen Şapka..

Dumbledore'un yanmış eli şapkanın içine girerek kılıcı ortaya çıkarınca Harry biraz güçlendiğini hissetti. Severus'un omzunu okşayan eli de buna destek olurken yıllar önce koca bir basiliski öldürdüğü kılıçla şimdi minik nesneleri yok etmek gözüne kolay göründü.

Dumbledore'un keskin mavileri Harry'nin yeşilleriyle kesişti. Çözümleyen bakışları, Harry'yi delerken tekrar konuştu, "Basilisk öldürmenin kolay olmadığını biliyorum, Harry, ancak bu ondan daha zor olacak. Çünkü Hortkuluk, içini görebiliyor, zihnini, isteklerini, korkularını.. Yani sen onu yok etmeden hemen önce, sana karşı koyacaktır, saldıracak ve görmek istemediklerini gösterecek. Onunla savaşman gerek.. "

Konuşma boyunca Severus'un eli Harry'nin üzerinde gezinerek onu rahatlatmaya çalışıyordu. Saçlarında, omzunda, sırtında ve özellikle Harry'nin çok hassas olduğu kulağının altında gezinerek onu rahatlatıyordu.

"Yapabilirim. " dedi Harry. "Voldemortla kaç kere karşı karşıya geldim, Riddle'ın günlüğünü de Hortkuluktu ve onu yok ettim, bunu yapabilirim. Yani.. öyle düşünüyorum.. " Severus'un eli güven verircesine elini tuttu.

Dumbledore rahatsız edici bir süre boyunca ona baktı, ardından mırıldanırcasına konuştu, "Pekala, bunun için açık bir alana cisimlensek iyi olacak. Hortkuluğun ne şekilde saldıracağını bilmiyoruz, yani verdiği hasar dar bir alan için yıkıcı olabilir. " konuşurken el ele tutuşan iki gence yaklaşıp kendi ellerini onların omuzlarına koydu ve Harry iğrenç bir hisle beraber kendini bir ormanda buldu.

Chapter 12

Dumbledore yine hiçbir açıklama yapmadan Kılıcı Harry'nin eline tutuşturdu. Cebinden bir kese çıkardı. Kesenin içindense bir kolye ve süslü mavi bir taç çıkmıştı.

"Bina kurucularından Salazar Slytherin'in kolyesi ve Rowena Ravenclaw'un Diademi. " diye mırıldandı Severus. Kolyeye gözleri parlayarak bakıyordu, ardından gözleri Diadem'e çevrildi. "Yaşayan hiç kimsenin Diadem'i görmediği rivayet edilir, takan kişiye Ravenclaw'un bilgeliğini verir. Bunları yok edeceğiz yani öyle mi? Bunlar çok değerli şeyler. "

Dumbledore cevap vermedi; sessiz bir ayin yapıyorcasına Kolye ve Diademi yavaşça Gryffindor'un kılıcına yaklaştırdı.

Ilk tepki veren Kolye oldu; Dumbledore'un elinde delicesine çırpınıyordu. Diadem de tepki vermekte geç kalmamıştı. Isındığı dışarıdan bile belli olurken Dumbledore Diademi neredeyse düşürüyordu. Hortkulukları kılıçtan uzaklaştırdı.

"Nasıl tepki verdiklerini görüyorsun, Harry. Yok edilme tehlikesiyle direk olarak karşı karşıya kalınca savunmadan saldırıya geçecekler. O yüzden hızlı olman lazım. "

Kolyeyi bir ağaç kütüğünün üzerine yerleştirdi ve kapağını açtı. Harry içi hafif titrerken yaklaştı, bunun günlüğü yok etmek gibi olacağını telkin ediyordu kendine, kılıcı saplayacaktı. Bu sefer onu öldürmeye çalışan Tom Riddle yoktu; yanında Severus ve Dumbledore vardı. Derin bir nefes aldı ve kılıcı indirdi. Ancak kılıç görünmez bir kalkana çarpmış gibi sert bir yere çarptı ve Harry geriye savrulurken soğuk, acımasız bir çığlık duydu, "AVADA- "

Kolyeden çıkan siste iki beden belirdi; karşısındaki bedene öldüren laneti atan Voldemort ve karşısında ki bedense- Severus.

Harry bunu hortkuluğun gösterdiğini biliyordu, Severusu göremese de arkasında bir yerlerdeydi ancak gözlerinin önünde Severus "-KEDAVRA!" sesiyle yere düşüyordu..

Harry son bir gayretle kılıcı tuttu ve eli ondan bağımsız hareket ederek havayı, sisten oluşmuş Voldemort'u yardı; sis yok oldu ve kılıç yer çekiminin azizliğine uğrarken doğrudan kolyenin kalbine saplandı.

Harry sırtında bir el hissedene kadar Hortkuluğun yok olduğunu idrak edemedi. Severusun yardımıyla kalktı ve ayaklarının üzerinde durmayı başarır başarmaz arkasındaki bedene sarıldı.

Severus sırtını hafifçe okşadı, ta ki "Öhöm-" diye bir ses duyana kadar. Dumbledore boğazını temizleyerek dikkatleri üzerine çekmeyi başarınca üç çift göz Diadem'e döndü ve Harry hafifçe yutkundu. Içinde aynı şeyi, belki de daha şiddetlisini tekrar yaşamaya yönelik istek yoktu ama yapmalıydı. Kılıcı bıraktığı yerden aldı. Kendine hızlı olmayı telkinledi, Diadem saldırmadan onun işini bitirebilirse eğer- ancak diadem Harry ona ulaşamadan hareketlendi ve Diademin arkasında Hermione belirdi.

"Bu seferki daha zeki.." dedi Severus. Harry Hermioneyle ilgili bir kabus yaşamak istemiyordu. Kılıcı kaldırdı, ancak Diadem Hermionenin elinde hafifçe yükseldi ve genç kızın başına yöneldi. Çok canlı duruyordu, sanki Hermione gerçekten karşısındaydı ve üstün zeka vadeden diademi takmak üzereydi. Sapla- diye düşündü Harry. O Hermione değil, sadece sapla- Kılıç kalktı ve diadem kahverengi saçlarla buluşunca genç kızı yardı. Hermione acı bir çığlık attı, Diadem gücünü

kaybetmeden önce beden Rona dönüştü ve son gücü onun çürümüş bedenini göstermekle tükendi. Harry kendini yere attı. Bitti, dedi kendi kendine, gözlerinin önünde Ronun çürümüş cesedi, Hermionenin başından yarılmış bedeni gitmezken Bitti. dedi.

Derin nefesler alarak bu görüntüleri zihninden silmeye çalıştı. Ancak Dumbledore buna izin vermeyeceğini belli edercesine tekrar konuştu,

"Ve son hortkuluk.." dedi.

"Ne?! Bize son ikisinin bunlar olduğunu söylemiştin?!" diye atıldı Severus. Harry korkuyla yerinden doğruldu. Bir tanesine daha gücü yoktu.

"Godric's Hallow'daki o gece.." dedi Dumbledore aldırmadan. "Voldemort'un ruhu bedeninden ayrıldığında bir parçası oradaki tek canlı şeye tutundu. Voldemortun yapmayı asla planlanmadığı bir hortkuluk, sekizinci hortkuluk.. Harry Potter.. "

Harry şokla donup kaldı.

"Harry'nin hortkulukları hissetmesinde, Voldemortun duygu ve düşüncelerini anlamasındaki gerçek neden.. Harry'nin bir hortkuluk olması. Yani Voldemortu yok etmek için son adım.. Harry Potter'ın ölümü, Voldemort'un en başından istediği gibi, en büyük isteği, onu yok etmek için gerçekleşmeli. Üzgünüm Harry ancak.. "

Ve Harry'nin son gördüğü şey, Harry Potter'ın, sağ kalan çocuğun en son gördüğü şey Dumbledore'un asasından çıkan yeşil ışık oldu.

*

*

Severus nefes nefese uyandı. Bedeni hissettiği şokla kasılmış, yüksek bir yerden düşer gibi hissetmesine neden olarak onu uyandırmıştı. Zindanlarda, yatağında olduğunu farketti ve vücudu hafifçe rahatladı. Son gördüğü şeyi düşündü, yeşil bir ışık.. Ve tüm rüya sondan başa doğru zihninde canlandı. Zihinfendar olmanın katkılarından biri, rüyalarının zihninde her zaman kalmasıydı. Zihninde canlanan görüntülerle ürperdi ve midesinin kasılması kusacak gibi hissettirirken söylendi, "Potter?"

Başını iki yana salladı, bilinçaltında nasıl bir şey yatıyordu ki bu kabusu görmeyi sağlayacak?

Zihni inatla çok çok yakın yeşil gözleri ve birleşen bir çift dudağı gösterirken terlemiş alnını sildi. Potter'a aşık olmak, gençleşmek ve Potter'a aşık olmak, hayatını onun için feda edecek raddeye gelmek ve MERLIN AŞKINA ONA AŞIK OLMAK?

Bu sadece bir kabus, dedi kendi kendine. Zihinfendarlığa danışarak zihnini boşalttı ve uyumaya odaklandı. Bu kabusu zihninin derinliklerine itmek için uğraştı ve kısmen başarılı oldu.

Ancak aynı şatoda, katlarca yüksekte, onun kadar şanslı olmayan Harry, rüyasının baş karakteriyle aynı anda uyandığını bilmeden alnındaki teri sildi. Daha önce böyle bir şey görmemişti. Hepsi yaşanmış gibi hissettiren rüya- hayır kabus. Bu kesinlikle bir kabustu.

Merlin adına Snape- ona o yönden bakmak, o gözle.... Iğrençti!

Özellikle bazı anlar zihninde dönüp dururken kusmak istiyordu ancak hissettiği şey-- heyecandı.

Saçma, dedi. Uyu, diye telkin etti kendi kendine, daha fazla düşünürse delirecekti. Ancak zihni

müsaade etmiyordu. Rüyanın saçma sonu tüylerini ürpertiyordu, Dumbledore tarafından öldürülüyordu, Dumbledore Harry'nin bir hortkuluk olduğunu söylemişti!

Merlin, bu- Harry Madam Pomfreyin ona çok önceden verdiği ve sakladığı rüyasız uyku iksirinden aldı. Bu rüyayı daha fazla düşünmek... onu delirtebilirdi.

Karmakarışık duygularla uykuya daldı.

*

Ders profesör Slughornun iksir dersiydi ve sınıfa tam bir karmaşa hakimdi. Ron ve Hermione arka sırada her zamanki gibi tartışıyorken Harry son zamanlarda hep yaptığı gibi Melez Prensin iksir kitabına gömülmüştü. Yine de dikkatini veremiyordu. Sınıf öylesine uğultulu ve Ron ile Hermione o kadar sesli tartışıyordu ki elinde ki kitaba odaklanması imkansızdı.

Içinden tek isteğinin bir parça sessizlik olduğunu geçirirken saniyesinde bu dileği gerçekleşti. Sınıf bir anda sessizliğe bürünmüştü ve Harry hızlı adımlar duydu. Bu Severus Snape'ti.

Herkes merakla siyahlı adamı süzerken o hiç bir şey yokmuş gibi öğretmen masasına geçip elini masaya dayadı ve yüksek olmamasına rağmen sessizlik sayesinde koca sınıfın her köşesinden duyulan derin sesiyle konuştu,

"Profesör Slughorn hasta olduğu için bu dersliğine dersinizi üstlenmek durumundayım. Dersinizin akışını bozmamak için bugün kitaplarınızda azda olsa değinilmiş bir iksir yapacağız. Gençleştirme iksiri. Herkes sayfa 178'i açsın. "

Sınıf sayfa hışırtılarıyla dolarken Severus Snape gözlerini her zamanki gibi rahatsız edici şekilde Harry'ye dikmişti. Profesör Slughornun dersinde en iyi öğrenci Harry'ydi ve bunu o anda sayfalarını çevirdiği kitaba borçluydu. Ancak bu derste o sene iyi olmasının başka bir nedeni daha varsa o da iksir profesörünün Severus Snape olmamasıydı.

Severus Snape sonunda bakışlarını Harry'nin üzerinden çekip malzemeleri anlatmaya başlayınca gözlüklü genç rahatladı ve iksirine odaklanarak bu dersi en çabuk şekilde atlatmayı umdu. Ve yine Melez Prensin talimatları sayesinde doğru yolda gibiydi.

Talimatlar doğrultusunda iksirin sarımtırak bir renkte olması gerekiyordu ve Harry'nin iksirinin rengi hafif ekşimsi de olsa sarıya dönmeye başlamıştı. Şimdi geriye koyulacak tek bir malzeme kalmıştı; porsuk balı.

Ancak melez prens bununla ilgili bir not düşmemişti ve bu oldukça tutarsız bir ölçüydü fakat Harry

endişeye kapılmadı. Porsuk balını eğer çok koyarsa iksir gereğinden fazla gençleşmeye neden olacaktı ve az koyarsa da tam tersi şekilde işleyecekti.

Porsuk balını ekledikten sonra karıştırırken kazanın üzerine siyah bir gölge düştü. Severus Snape kazanına bakarken Harry iksiri neredeyse doğru yaptığına emindi.

"Hmm. " dedi siyahlı adam dudaklarını bükerek. "Hatırlıyorum da, Bay Potter, benim dersimdeyken iksirde bu kadar başarılı değildiniz. Porsuk balı fazla kaçmış olsa da gayet başarılı bir iksir. " bunları tiksintiyle söylemiş olmasa Harry Severus Snape'in onu övdüğünü sanabilirdi.

Ardından adamın kara gözleri Harry'nin iksir kitabına garip bir ilgiyle baktığında gözlüklü genç endişelendi. Severus Snape o notların bir başkasına ait olduğunu anlarsa kesinlikle rezil olurdu. Elini beceriksizce kitaba doğru savurup gizlemeye çalıştı.

Ancak o Harry Potter'dı. Şanssızlık göbek adıydı ve savurduğu kolu geniş cübbesinin kenarı kazanın kulbuna takıldı. Kaynar halde olan gençleştirme iksiri Severus Snape'in üzerine dökülürken bütün sınıf bu olaya yoğunlaşmış ve bazı kızlar ufak çığlıklar atmıştı.

Ancak o an Harry'nin aklındaki tek sorun, tüm bunlar Harry'ye çok tanıdık geliyordu. Bu.. o gece rüyasında gördüleriyle.. tıpatıp aynıydı..

"Sizi istiyorum, Profesör."